

รายงานการประชุมสภาาร่างรัฐธรรมนูญ

ครั้งที่ ๒๐

วันพฤหัสบดีที่ ๘ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๐๓

ณ พระที่นั่งอเนกานุสรณ์

เริ่มประชุมเวลา ๐๘.๕๕ นาฬิกา

(เนื่องจาก พลเอก สุทธิ สุทธิสาร-
รณกร ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ ต้อง
ยกยอก่อนวันเสด็จ สมเด็จพระราชชนนี-
ศรีสังวาลย์ ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
ซึ่งจะเสด็จมาทรงปฏิญาณต่อที่ประชุม
นายสัญญา ธรรมศักดิ์ รองประธานสภาาร่าง
รัฐธรรมนูญ จึงดำเนินการประชุมแทน)

ผู้ทำการ แทนประธานสภาาร่าง
รัฐธรรมนูญ: วันนี้มีสมาชิกมาประชุม
๑๗๒ คน ครบองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้า
ขอเปิดประชุม

บัดนี้สมเด็จพระราชชนนีศรีสังวาลย์
ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์กำลังเสด็จ
เข้าที่ประชุม ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลาย
โปรดยืนขึ้นเพื่อถวายความเคารพ

(ผู้ที่อยู่ในที่ประชุม ได้ยืนขึ้น

สมเด็จพระราชชนนีศรีสังวาลย์ ผู้
สำเร็จราชการแทนพระองค์ เสด็จพระราช

ดำเนินเข้าสู่ที่ประชุม และเสด็จ ไปยังที่
ประทับ)

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญกลับขึ้น
บัลลังก์

ผู้ที่อยู่ในที่ประชุม ได้ถวายความ
เคารพแก่สมเด็จพระราชชนนีศรีสังวาลย์
ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์โดยพร้อมกัน

สมเด็จพระราชชนนีศรีสังวาลย์ ผู้
สำเร็จราชการแทนพระองค์ประทับที่ ณ ที่
ซึ่งจัดไว้

ผู้ที่อยู่ในที่ประชุม ได้นั่งลงตาม
ปกติ)

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ:
ต่อไปนี้ข้าพเจ้าจะอ่านกระแสพระบรม
ราชโองการ แต่งตั้งผู้สำเร็จราชการแทน
พระองค์

(สมเด็จพระราชชนนีศรีสังวาลย์ ผู้
สำเร็จราชการแทนพระองค์ และผู้ที่อยู่ใน
ที่ประชุม ได้ยืนขึ้น เพื่อรับฟังกระแสพระ
บรมราชโองการ)

LIRT

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ:

“ประกาศ

แต่งตั้งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช ปว.

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่จะได้เสด็จพระราชดำเนินไปเยือนสหรัฐอเมริกา และประเทศต่าง ๆ ในยุโรปเป็นราชการแผ่นดิน กำหนดเสด็จพระราชดำเนินจากพระนคร ในวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๑๓ และเพื่อการนี้จำเป็นต้องประทับอยู่นอกราชอาณาจักรชั่วคราวระยะเวลาหนึ่ง เป็นการสมควรที่จะแต่งตั้งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ระหว่างที่มีได้ประทับอยู่ในราชอาณาจักร และโดยที่ทรงพระราชดำริว่า สมเด็จพระราชชนนีศรีสังวาลย์ สมควรที่พระราชภาระนี้ได้ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งสมเด็จพระราชชนนีศรีสังวาลย์ เป็นผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ตลอดเวลาที่มิประทับอยู่ในราชอาณาจักรดังนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๑๓ เป็นปีที่ ๑๕ ในรัชกาลปัจจุบัน
ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ศ. สุทธิสารธรรมากร

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ”

(ที่ประชุมรับทราบ)

(เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ทูลเกล้าฯ ถวายคำปฏิญาณแก่สมเด็จพระราชชนนีศรีสังวาลย์ ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์)

สมเด็จพระราชชนนีศรีสังวาลย์ ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ได้ทรงยืนยันและทรงกล่าวคำปฏิญาณว่า

ข้าพเจ้าขอปฏิญาณในที่ประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภาว่า จะ

ซื่อสัตย์สุจริต และจงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์ และจะปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ของประเทศและประชาชน ทั้งจะรักษาไว้และปฏิบัติตามประเพณีการปกครองประเทศไทยในระบอบประชาธิปไตยทุกประการ”

(รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ถวายคำปฏิญาณต่อสมเด็จพระราชชนนีศรีสังวาลย์ ผู้

สำเร็จราชการแทนพระองค์ทรงลงพระนาม
ในสมุดที่รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ถวาย แล้วเสด็จกลับ

ผู้ที่อยู่ในที่ประชุม ได้ถวายความ
เคารพ

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ ได้ลง
จากบัลลังก์ พร้อมด้วยเลขาธิการและรอง
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ตามและส่ง
เสด็จกลับ

นายสัญญา ธรรมศักดิ์ รองประธาน
สภาว่างรัฐธรรมนูญ ได้ทำหน้าที่แทน
ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ จนกระทั่ง
ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ ได้กลับมาขึ้น
บัลลังก์ดำเนินการประชุมต่อไป)

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ: ต่อ
ไปนี้ข้าพเจ้าจะได้ดำเนินการประชุมต่อไป
เป็นการประชุมครั้งที่ ๒๐

ระเบียบวาระประชุมที่ ๑ เรื่องที่
ประธานสภาจะแจ้งต่อที่ประชุม เรื่องที่จะ
แจ้งให้ท่านทราบ คือ ๑. สภาฯ มีความ
สลดใจ ที่จะแจ้งให้ที่ประชุมทราบว่า
จอมพลอากาศ เหนิมเกียรติ วัฒนางกูร
สมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญ ได้ประสบ
อุบัติเหตุทางเครื่องบินถึงแก่อนิจกรรมที่
สนามบินนครุชไคเป๋ สาธารณรัฐจีน เมื่อ
วันที่ ๑๔ เมษายน ศกนี้

เพื่อเป็นเกียรติแก่ท่านผู้ล่วงลับไป

แล้ว จึงขอเชิญชวนที่ประชุมไปตกยืนขึ้น
แสดงความไว้อาลัยเป็นเวลา ๑ นาที

(สมาชิกในที่ประชุมได้ยืนขึ้นแสดงความ
ความไว้อาลัยพร้อมกันเวลา ๑ นาที)

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ:

๒. ได้รับใบลาจากสมาชิกสภาว่าง
รัฐธรรมนูญ ๒ ท่าน คือ ๑. นายสุกิจ
นิมมานเหมินท์ ขอลาออกจากตำแหน่ง
สมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญ ตั้งแต่วันที่
๒๓ เมษายน ๒๕๐๓ ๒. พลตรี อำนวย
ไชยโรจน์ ขอลาออกจากตำแหน่งสมาชิก
สภาว่างรัฐธรรมนูญ ตั้งแต่วันที่ ๔
พฤษภาคม ๒๕๐๓

(ที่ประชุมรับทราบ)

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงาน
การประชุมสภาว่างรัฐธรรมนูญ ครั้งที่ ๕๖
๕๗,๕๘ และ ๕๙ มีท่านผู้ใดจะขอแก้ไข
ประการใดบ้าง

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไขเปลี่ยนแปลง
ประการใด)

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ: ไม่มี
ข้าพเจ้าถือว่า ที่ประชุมนี้มีมติรับรอง
รายงานการประชุมสภาว่างรัฐธรรมนูญ
ครั้งที่ ๕๖,๕๗,๕๘ และ ๕๙

ระเบียบวาระที่ ๓ ร่างพระราชบัญญัติ
มาตรฐานสินค้าขาออก พ.ศ. (คณะ
รัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

LIRT

๒๗๕๓

(สำนั)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าขาออก

พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานสินค้าขาออก

เหตุผล

โดยที่การส่งออกสินค้านอกราชอาณาจักรซึ่งสินค้าต่าง ๆ ไม่ว่าสินค้านั้นจะอยู่ในสภาพดีหรือเสื่อมอย่างไรก็อาจกระทำได้ เพราะยังไม่มีข้อกำหนดมาตรฐานให้เป็นที่แน่นอนและเหมาะสม เป็นเหตุให้มีการปลอมปน เปลี่ยนแปลง หรือปรุงแต่งสินค้าที่ส่งออกไป เช่น ส่งสินค้าที่ผิดคุณภาพ ชนิด น้ำหนัก หรือปริมาณ หรือเจือปนวัตถุอื่นลงไปเป็นต้น และการบรรจุ หุ้มห่อ หรือผูกมัด ไม่ถูกต้องตามสภาพของสินค้า ทำให้สินค้าไทยขาดความนิยมเชื่อถือในต่างประเทศ เป็นผลเสียหายแก่เศรษฐกิจของประเทศ ด้วยเหตุนี้ จึงสมควรมีกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานสินค้าขาออก

(สำนั)

ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าขาออก

พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานสินค้าขาออก

.....
.....

๓๕๐

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าขาออก พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“สินค้ามาตรฐาน” หมายความว่า สินค้าซึ่งรัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้เป็นสินค้ามาตรฐาน

“มาตรฐานสินค้า” หมายความว่า คุณภาพ ชั้น ประเภท หรือชนิดสินค้า มาตรฐานที่กำหนดขึ้น โดยใช้ ปริมาณ หน่วย น้ำหนัก ปริมาตร ขนาด ส่วนผสม ส่วนประกอบ ส่วนสัด สี ตัวอย่าง และอื่น ๆ ทั้งนี้แต่อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างเป็นเกณฑ์ รวมตลอดถึงวิธีการบรรจุ หุ้มห่อ หรือผูกมัด และวัตถุที่ใช้ในกรณีนี้ด้วย

“ใบรับรองมาตรฐานสินค้า” หมายความว่า เอกสารแสดงมาตรฐานสินค้า ซึ่งออกให้ตามความในพระราชบัญญัตินี้

“เครื่องหมายตรวจสอบ” หมายความว่า ตรา แผ่นป้าย สลาก หรือเครื่องหมายใด ๆ ที่กำหนดขึ้นสำหรับใช้ปิด ประทับ หรือผูกติดที่สินค้ามาตรฐาน หรือวัตถุที่ใช้ในการบรรจุ หุ้มห่อ หรือผูกมัด เพื่อแสดงว่าสินค้ามาตรฐานนั้นได้รับการตรวจสอบมาตรฐานแล้ว

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงานของรัฐ หรือขององค์การของรัฐบาลซึ่งรัฐมนตรีได้แต่งตั้งให้เป็นผู้ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจ

(๑) กำหนดสินค้าให้เป็นสินค้ามาตรฐาน

(๒) กำหนดมาตรฐานสินค้า

(๓) กำหนดอำนาจตุลาการที่ผู้ส่งสินค้ามาตรฐานออกนอกราชอาณาจักรต้องแสดงใบรับรองมาตรฐานสินค้าสำหรับสินค้ามาตรฐานแต่ละประเภทหรือชนิด

(๔) กำหนดอัตราค่าบริวารการตรวจสอบมาตรฐานสินค้าและการออกใบรับรองมาตรฐานสินค้า

LIART

การกำหนดตามความในมาตรานี้ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาและต้อง
ระบุระยะเวลาใช้บังคับไม่น้อยกว่าหกสิบวันนับแต่วันประกาศ

มาตรา ๕ ให้สำนักงานมาตรฐานสินค้ามีสำนักงานแห่งใหญ่ในจังหวัดพระนคร
และอาจมีสำนักงานสาขาในจังหวัดอื่น ทั้งนี้ให้รัฐมนตรีประกาศที่ตั้งตลอดถึงเขตอำนาจ
หน้าที่ในราชกิจจานุเบกษา

ให้สำนักงานมาตรฐานสินค้าและสำนักงานสาขาแต่ละแห่ง มีพนักงานเจ้าหน้าที่
คนหนึ่งเป็นหัวหน้า เพื่อปฏิบัติการและรับผิดชอบในกิจการอันเป็นอำนาจหน้าที่ของ
สำนักงานมาตรฐานสินค้า หรือสำนักงานสาขานั้น ๆ

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจการ รักษาการตามพระราชบัญญัติ
นี้และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานตรวจสอบมาตรฐานสินค้า ผู้ออก
ใบรับรองมาตรฐานสินค้า และออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้าย
พระราชบัญญัตินี้ และกำหนดการอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๒

คณะกรรมการมาตรฐานสินค้า

มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการมาตรฐาน
สินค้า” ประกอบด้วยปลัดกระทรวงเศรษฐกิจการเป็นประธาน อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ
อธิบดีกรมการค้าภายใน ผู้แทนกระทรวงเกษตร ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้แทน
กรมศุลกากร ผู้แทนสำนักงานส่งเสริมสินค้าขาออก และกรรมการอื่นไม่เกินหกคน ซึ่ง
คณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง

กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการที่
พ้นจากตำแหน่ง คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งเป็นกรรมการอีกได้

มาตรา ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๗ วรรคสอง
กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ได้รับความคุ้มครองโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดที่เป็น
ลหุโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

เมื่อกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ คณะรัฐมนตรี
อาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทน

กรรมการที่ได้รับแต่งตั้งตามความในวรรคก่อน อยู่ในตำแหน่งตามวาระของ
กรรมการที่ตนแทน

มาตรา ๕ การประชุมของคณะกรรมการมาตรฐานสินค้า จะต้องมีการ
มาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม ถ้าประธาน
ไม่อยู่ หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธาน
ชั่วคราว

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้
ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๐ ให้คณะกรรมการมาตรฐานสินค้ามีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อทำ
กิจการหรือพิจารณาเรื่องต่าง ๆ อันอยู่ในขอบเขตหน้าที่ที่ของคณะกรรมการได้

การประชุมอนุกรรมการ ให้นำมาตรา ๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๑ ให้คณะกรรมการมาตรฐานสินค้ามีหน้าที่

(๑) พิจารณาข้อเสนอของพนักงานเจ้าหน้าที่ แล้วให้ความเห็นเสนอ
รัฐมนตรี

(๒) ให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาแก่รัฐมนตรีในเรื่องที่เกี่ยวกับมาตรฐาน
สินค้า

(๓) วินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา ๔๓

(๔) ปฏิบัติการอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับมาตรฐานสินค้าตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

หมวด ๓

การค้าขายออกซึ่งสินค้ามาตรฐาน

มาตรา ๑๒ ห้ามมิให้ผู้ใดทำการค้าโดยส่งออกนอกราชอาณาจักรทางด่าน
ศุลกากรที่รัฐมนตรีกำหนดซึ่งสินค้ามาตรฐานใด เว้นแต่จะได้จดทะเบียนเป็นผู้ทำการค้า
ขายออกซึ่งสินค้ามาตรฐานนั้น ณ สำนักงานมาตรฐานสินค้าหรือสำนักงานสาขา

LIRT

การจดทะเบียนเป็นผู้ทำการค้าขายออก ซึ่งสินค้ามาตรฐานและคุณสมบัติของผู้จดทะเบียนให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

รัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไขในกฎกระทรวงให้ผู้ทำการค้าขายออก ซึ่งสินค้ามาตรฐานปฏิบัติเพื่อประโยชน์แก่การควบคุมมาตรฐานสินค้าด้วยก็ได้

มาตรา ๑๓ เมื่อสำนักงานมาตรฐานสินค้าหรือสำนักงานสาขาได้รับคำขอจดทะเบียน และเห็นว่าคำขอนั้นถูกต้องก็ให้รับจดทะเบียนไว้ และให้ออกใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนเป็นผู้ทำการค้าขายออกซึ่งสินค้ามาตรฐานให้แก่ผู้ขอ ใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนให้เรียกโดยย่อว่า “ใบทะเบียน”

ในกรณีที่สำนักงานมาตรฐานสินค้าหรือสำนักงานสาขาไม่ยอมรับจดทะเบียนผู้ร้องขอมีสิทธิอุทธรณ์ โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อรัฐมนตรีภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งไม่รับจดทะเบียน คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๑๔ ใบทะเบียน ให้ใช้ได้ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม แห่งปีที่รับจดทะเบียน และต่ออายุได้ครั้งละหนึ่งปี

ผู้ที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว ต้องแสดงใบทะเบียนหรือใบแทนไว้ในที่เปิดเผย และเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ทำการที่ระบุไว้ในใบทะเบียนนั้น

ถ้าใบทะเบียนสูญหายหรือถูกทำลาย ให้ผู้ทำการค้าขายออกซึ่งสินค้ามาตรฐานยื่นคำร้องขอรับใบแทนภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันที่ทราบการสูญหายหรือถูกทำลาย

มาตรา ๑๕ การเลิกทำการค้าขายออกซึ่งสินค้ามาตรฐานซึ่งได้จดทะเบียนแล้วทั้งหมด หรือเฉพาะสินค้ามาตรฐานบางประเภทหรือบางชนิด การย้ายสำนักงาน การเปลี่ยนผู้จัดการหรือกรรมการ หรือการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ให้เลิกไปจากที่ได้จดทะเบียนไว้ ให้ผู้ทำการค้าขายออกซึ่งสินค้ามาตรฐานแจ้งการเลิก ย้าย หรือเปลี่ยนแปลง ตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันเลิก ย้าย หรือเปลี่ยนแปลง

มาตรา ๑๖ ห้ามมิให้ผู้ซึ่งมิได้จดทะเบียนเป็นผู้ทำการค้าขายออกซึ่งสินค้ามาตรฐาน ส่งหรือนำสินค้ามาตรฐานออกนอกราชอาณาจักรทางด่านศุลกากรที่รัฐมนตรีกำหนด

บทบัญญัติในวรรคก่อน มิให้ใช้บังคับแก่สินค้ามาตรฐานที่บุคคลส่งหรือนำออกโดยมิใช่เป็นการค้า หรือเพื่อใช้ในยานพาหนะที่บรรทุกออกไปเพื่อทำกำไร หรือเพื่อเป็น

LIRT

ตัวอย่าง ทั้งนี้ ต้องมีปริมาณไม่เกินกว่าที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา ถ้ามีปริมาณเกินกว่าที่กำหนดก็ได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีหรือผู้ที่รัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๗ สินค้ามาตรฐานซึ่งผู้ทำการค้าขายออกประสงค์จะส่งหรือนำออกนอกราชอาณาจักรทางด่านศุลกากรที่รัฐมนตรีกำหนด ผู้ส่งหรือนำสินค้านั้น จะต้องจัดให้มีการตรวจสอบมาตรฐานสินค้า และขอใบรับรองมาตรฐานสินค้าจากสำนักงานมาตรฐานสินค้าหรือสำนักงานสาขา หรือผู้ที่รัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นผู้ออกใบรับรองมาตรฐานสินค้าตามพระราชบัญญัตินี้ และผู้ส่งสินค้านั้นต้องแสดงใบรับรองมาตรฐานสินค้านั้นต่อเจ้าพนักงานศุลกากร ทั้งนี้ เว้นแต่เป็นการส่งหรือนำสินค้ามาตรฐานออกนอกราชอาณาจักรตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง

มาตรา ๑๘ สินค้ามาตรฐานใดซึ่งได้รับการตรวจสอบมาตรฐาน และได้มีการออกใบรับรองมาตรฐานสินค้าตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ห้ามมิให้ผู้ทำการค้าขายออก หรือบุคคลใด ๆ กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) เอาวัตถุอื่นหรือวัตถุชนิดเดียวกันแต่ต่างคุณภาพกันเจือปนหรือรวมลงไป

(๒) สับเปลี่ยนทั้งหมดหรือบางส่วน

(๓) คัดแยกวัตถุบางส่วนออก

(๔) ผสม เคี้ยวบ ย่อมตี ปรับปรุง หรือปรุงแต่ง ด้วยวิธีอื่นใดให้ผิดไปจากระบุไว้ในใบรับรองมาตรฐานสินค้า

(๕) การกระทำใด ๆ ให้จำนวน ปริมาณ หรือน้ำหนัก ผิดไปจากที่ระบุไว้ในใบรับรองมาตรฐานสินค้า

(๖) ทำลาย หรือเปลี่ยนแปลงสลาก เครื่องหมายตรวจสอบมาตรฐานสินค้า หรือเครื่องหมายแสดงคุณภาพ ปริมาณ น้ำหนัก หรือเปลี่ยนแปลงมาตรฐานสินค้า

มาตรา ๑๙ ผู้ทำการค้าขายออกซึ่งสินค้ามาตรฐานผู้ใด กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดอันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวงซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ ให้สำนักงานมาตรฐานสินค้าหรือสำนักงานสาขามีอำนาจสั่งพักใช้ใบทะเบียนของผู้นั้น มีกำหนดเวลาที่ตามที่เห็นสมควร หรือจะสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนของผู้นั้นเสียก็ได้

ในกรณีที่ปรากฏว่า ผู้ทำการค้าขายออกซึ่งสินค้ามาตรฐานของคุณสมบัติตามที่กำหนดในกฎกระทรวงออกตามความในมาตรา ๑๒ วรรคสอง ให้สำนักงานมาตรฐานสินค้าหรือสำนักงานสาขาเพิกถอนการจดทะเบียนของผู้ทำการค้าขายออกซึ่งสินค้านั้นเสีย

ผู้ถูกสั่งพักใช้ ใบทะเบียนหรือเพิกถอนการจดทะเบียนตามความในมาตรานี้ มีสิทธิอุทธรณ์โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อรัฐมนตรีภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันได้รับคำสั่งพักใช้ ใบทะเบียนหรือเพิกถอนการจดทะเบียนนั้น คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

หมวด ๔

การประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานสินค้า

มาตรา ๒๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๓ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานสินค้า เว้นแต่จะเป็นผู้ได้รับอนุญาตจากสำนักงานมาตรฐานสินค้า หรือสำนักงานสาขาตามความในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๑ ผู้ขอรับอนุญาตเป็นผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานสินค้าต้องเป็นนิติบุคคล

การขอรับอนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๒ ในกรณีที่สำนักงานมาตรฐานสินค้าหรือสำนักงานสาขาสั่งไม่อนุญาตให้บุคคลใดเป็นผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานสินค้า บุคคลนั้นมีสิทธิอุทธรณ์โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อรัฐมนตรีภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้ง ไม่อนุญาต คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๒๓ รัฐมนตรีจะมอบหมายให้นิติบุคคลซึ่งเป็นส่วนราชการหรือองค์การของรัฐ หรือหน่วยงานของรัฐบาลที่เรียกชื่ออย่างอื่น ประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานสินค้าประเภทหรือชนิดใดตามพระราชบัญญัตินี้ก็ได้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๔ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานสินค้าทำการค้าสินค้าประเภทหรือชนิดซึ่งตนได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจตรวจสอบ ไม่ว่าจะเป็นการค้าขายออกหรือไม่

มาตรา ๒๕ ใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานสินค้า ให้ใช้ได้ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคมแห่งปีที่ย้ออก และต่ออายุได้ครั้งละหนึ่งปี

LIRT

ผู้ที่ได้รับอนุญาตตามความในวรรคก่อน ต้องแสดงใบอนุญาตหรือใบแทนไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ทำการที่ระบุไว้ในใบอนุญาตนั้น

ถ้าใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลาย ให้ผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานสินค้ายื่นคำร้องขอรับใบแทนภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบการสูญหายหรือถูกทำลาย

มาตรา ๒๖ การเลิกประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานสินค้าทั้งหมดหรือเฉพาะสินค้ามาตรฐานบางประเภท หรือบางชนิด การย้ายสำนักงาน การเปลี่ยนผู้จัดการหรือกรรมการ หรือการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ให้ผิดไปจากที่ระบุไว้ในใบอนุญาตหรือที่ได้แจ้งไว้ในคำร้องขออนุญาตประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานสินค้า แล้วแต่กรณี ให้ผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานสินค้าแจ้งการเลิก ย้าย หรือเปลี่ยนแปลงตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวงภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันเลิก ย้าย หรือเปลี่ยนแปลง

มาตรา ๒๗ ให้ผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานสินค้าจัดทำรายงานประจำเดือนเกี่ยวกับการตรวจสอบมาตรฐานสินค้า ยื่นต่อสำนักงานมาตรฐานสินค้า หรือสำนักงานสาขา ตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวงภายในวันที่ ๑๕ ของเดือนถัดไป

ในกรณีที่ไม่มีการตรวจสอบมาตรฐานสินค้าในเดือนใด ก็ให้ผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานสินค้ายื่นรายงานต่อสำนักงานมาตรฐานสินค้า หรือสำนักงานสาขาตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง แสดงว่ามีได้มีการตรวจสอบมาตรฐานสินค้าในเดือนนั้นภายในวันที่ ๑๕ ของเดือนถัดไป

มาตรา ๒๘ ผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานสินค้ากระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดอันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวงซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ หรือข้อกำหนดสัมบัติตามมาตรา ๒๑ วรรคสอง ให้สำนักงานมาตรฐานสินค้า หรือสำนักงานสาขาที่มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควร หรือจะสั่งเพิกถอนใบอนุญาตของผู้นั้นเสียก็ได้

ผู้ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามความในวรรคก่อน มีสิทธิอุทธรณ์โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อรัฐมนตรีภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันได้รับคำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตนั้น คำสั่งของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

LIRT

หมวด ๕

ผู้ตรวจสอบมาตรฐานสินค้า

มาตรา ๒๙ ห้ามมิให้ผู้ใดเป็นผู้ตรวจสอบมาตรฐานสินค้า เว้นแต่จะเป็นผู้ได้รับอนุญาตจากสำนักงานมาตรฐานสินค้า หรือสำนักงานสาขาตามความในพระราชบัญญัตินี้ การขอรับอนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๐ ในกรณีที่สำนักงานมาตรฐานสินค้าหรือสำนักงานสาขาสั่งไม่อนุญาตให้บุคคลใดเป็นผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานสินค้า บุคคลนั้นมิสิทธิอุทธรณ์ โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อรัฐมนตรีภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งไม่อนุญาต คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๓๑ ผู้ตรวจสอบมาตรฐานสินค้าต้องไม่เป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วนสามัญ หุ้นส่วนหรือผู้จัดการในห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล กรรมการหรือผู้จัดการในบริษัทจำกัด ซึ่งทำการค้าสินค้าซึ่งตนได้รับอนุญาตให้ตรวจสอบมาตรฐานสินค้า

มาตรา ๓๒ ห้ามมิให้ผู้ตรวจสอบมาตรฐานสินค้า ทำการค้าสินค้าซึ่งตนได้รับอนุญาตให้ทำการตรวจสอบ ไม่ว่าจะเป็นการค้าขายออกหรือไม่

มาตรา ๓๓ ใบอนุญาตให้เป็นผู้ตรวจสอบมาตรฐานสินค้า ให้ใช้ได้ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคมแห่งปีที่ออก และต่ออายุได้ครั้งละหนึ่งปี

ถ้าใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลาย ให้ผู้ตรวจสอบมาตรฐานสินค้ายื่นคำร้องขอรับใบแทนภายในกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่ทำรายการสูญหายหรือถูกทำลาย

มาตรา ๓๔ การเลิกเป็นผู้ตรวจสอบมาตรฐานสินค้าที่ได้รับอนุญาตทั้งหมด หรือเฉพาะสินค้ามาตรฐานบางประเภทหรือบางชนิด การย้ายสำนักงาน ย้ายภูมิลำเนา หรือการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ให้ผิดไปจากที่ระบุไว้ในใบอนุญาต หรือที่ได้แจ้งไว้ในคำร้องขออนุญาตเป็นผู้ตรวจสอบมาตรฐานสินค้า แล้วแต่กรณี ให้ผู้ตรวจสอบมาตรฐานสินค้าแจ้งการเลิก ย้าย หรือเปลี่ยนแปลง ตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวงภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันเลิก ย้าย หรือเปลี่ยนแปลง

มาตรา ๓๕ ผู้ตรวจสอบมาตรฐานสินค้าผู้ใดกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดอันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้หรือกฎกระทรวงซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ ให้สำนักงานมาตรฐานสินค้ามีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตของผู้นั้น มีกำหนดเวลาที่ตามที่เห็นสมควร หรือจะสั่งเพิกถอนใบอนุญาตของผู้นั้นเสียก็ได้

ในกรณีที่น่าปรากฏว่าผู้ตรวจสอบมาตรฐานสินค้าขาดคุณสมบัติตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ออกตามความในมาตรา ๒๔ วรรคสอง ให้สำนักงานมาตรฐานสินค้าหรือสำนักงานสาขาเพิกถอนใบอนุญาตของผู้ตรวจสอบมาตรฐานสินค้านั้นเสีย

ผู้ถูกพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตตามความในมาตรานี้ มีสิทธิอุทธรณ์โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อรัฐมนตรีภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันได้รับคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตนั้น คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

หมวด ๖

พนักงานตรวจสอบมาตรฐานสินค้า

มาตรา ๓๖ ให้พนักงานตรวจสอบมาตรฐานสินค้านั้นทำหน้าที่ที่ตรวจสอบมาตรฐานสินค้าหรือปฏิบัติกิจการใด ๆ ทั้งนี้ตามที่สำนักงานมาตรฐานสินค้าหรือสำนักงานสาขามอบหมายหรือกำหนดให้ภายในขอบเขตแห่งอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน

มาตรา ๓๗ ให้ผู้เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานตรวจสอบมาตรฐานสินค้าตามมาตรา ๓๖ อำนาจความสะดวก ช่วยเหลือ หรือใช้คำชี้แจงแก่พนักงานตรวจสอบมาตรฐานสินค้าตามที่ขอร้องเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่

หมวด ๗

การตรวจสอบมาตรฐานสินค้าและการออกใบรับรองมาตรฐานสินค้า

มาตรา ๓๘ พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบมาตรฐานสินค้าและพนักงานตรวจสอบมาตรฐานสินค้าต้องมีบัตรประจำตัว ซึ่งสำนักงานมาตรฐานสินค้าเป็นผู้ออกตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๙ การออกใบรับรองมาตรฐานสินค้าซึ่งต้องแสดง ณ ตำนศุลกากรตามความในพระราชบัญญัตินี้ จะกระทำได้เฉพาะ

- (๑) สำนักงานมาตรฐานสินค้า และสำนักงานสาขา หรือ
- (๒) บุคคลซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นผู้ออกใบรับรองมาตรฐาน สินค้าเฉพาะประเภทหรือชนิดของสินค้ามาตรฐาน

มาตรา ๔๐ เมื่อรัฐมนตรีเห็นว่า สินค้ามาตรฐานใดสมควรจะให้สำนักงานมาตรฐานสินค้า หรือสำนักงานสาขาเป็นผู้เกี่ยวเนื่องผู้ตรวจสอบมาตรฐานและออกใบรับรองมาตรฐาน ก็ให้กระทำได้โดยประกาศระบุสินค้ามาตรฐานนั้นในราชกิจจานุเบกษา ประกาศของรัฐมนตรีไม่กระทบกระทั่งการตรวจสอบมาตรฐานสินค้าที่ได้กระทำเสร็จสิ้นแล้วก่อนวันประกาศ

LIERT

มาตรา ๔๑ ให้บุคคลซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นผู้ออกใบรับรองมาตรฐานสินค้าจัดทำรายงานประจำเดือนเกี่ยวกับการออกใบรับรองมาตรฐานสินค้าตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวงยื่นต่อสำนักงานมาตรฐานสินค้าหรือสำนักงานสาขา พร้อมด้วยสำเนาใบรับรองที่ได้ออกไป ภายในวันที่ ๑๕ ของเดือนถัดไป

ในกรณีที่ไม่มี การออกใบรับรองมาตรฐานสินค้าในเดือนใด ก็ให้ผู้ออกใบรับรองมาตรฐานสินค้ายื่นต่อสำนักงานมาตรฐานสินค้าหรือสำนักงานสาขาตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง แสดงว่ามีได้มีการออกใบรับรองมาตรฐานสินค้าในเดือนนั้น ภายในวันที่ ๑๕ ของเดือนถัดไป

หมวด ๘

อำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๔๒ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่หรือยานพาหนะใด ๆ เพื่อตรวจสอบมาตรฐานสินค้า ตรวจสอบการดำเนินงานของผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานสินค้าของผู้ตรวจสอบมาตรฐานสินค้าและของผู้ทำการค้าขายออกซึ่งสินค้ามาตรฐาน รวมทั้งตรวจสอบสมุดบัญชีเอกสารและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการนั้น

(๒) นำ ชั่ง ตวง วัด ตรวจสอบ สินค้ามาตรฐาน นำสินค้ามาตรฐานในปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่างเพื่อทำการตรวจสอบ

(๓) ยึดหรืออายัดสินค้ามาตรฐาน สมุดบัญชี เอกสาร และสิ่งใด ๆ ในกรณีที่มีเหตุสงสัยว่าจะมีการกระทำผิดทรมพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๓ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยข้อโต้แย้งหรือปัญหาข้อพิพาทใด ๆ ที่เกี่ยวกับมาตรฐานสินค้า

ในกรณีที่ผู้ได้รับการพิจารณาวินิจฉัยตามความในวรรคก่อนไม่พอใจคำวินิจฉัยนั้น ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัย ถ้าผู้อุทธรณ์ไม่พอใจคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ให้ยื่นฟ้องต่อศาลภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์

มาตรา ๔๔ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้บุคคลใด ๆ มาชี้แจงข้อเท็จจริงหรือให้ส่งตัวอย่างสินค้าหรือสิ่งใด ๆ ที่เกี่ยวกับกิจการในอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อประกอบการพิจารณาได้ตามความจำเป็น

LIRT

มาตรา ๕๔ ให้ผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานสินค้า ผู้ตรวจสอบมาตรฐานสินค้า ผู้ทำการค้าขายออกซึ่งสินค้ามาตรฐาน เจ้าของ หรือผู้ครอบครองสถานที่ หรือยานพาหนะ หรือผู้เกี่ยวข้อง สำนักงานความสะอาดหรือช่วยเหลือ หรือให้คำชี้แจงแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่ขอร้องเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๕๒

หมวด ๕

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๖ ผู้ใดเรียกเก็บค่าบริการการตรวจสอบมาตรฐานสินค้าหรือการออกใบรับรองมาตรฐานสินค้าเกินกว่าอัตราที่รัฐมนตรีกำหนดตามมาตรา ๕ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือสองเท่าของจำนวนเงินที่เรียกเก็บเงินแล้วแต่อย่างใดจะมากกว่า หรือทั้งจำทั้งปรับ

ความในวรรคก่อนไม่กระทบกระทั่งบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายอาญาในส่วนที่เกี่ยวกับความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ

มาตรา ๕๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๕๘ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๔ วรรคสอง หรือวรรคสาม มาตรา ๑๕ มาตรา ๒๕ วรรคสอง หรือวรรคสาม มาตรา ๒๖ มาตรา ๓๓ วรรคสอง หรือมาตรา ๓๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๕๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๑ ผู้ทำการค้าขายออกซึ่งสินค้ามาตรฐานส่งหรือนำสินค้ามาตรฐานออกนอกราชอาณาจักรทางด่านศุลกากรที่รัฐมนตรีกำหนด โดยไม่มีใบรับรองมาตรฐานสินค้านั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๓๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๕๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๗ มาตรา ๓๘ หรือมาตรา ๔๑ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

LIRT

มาตรา ๕๔ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวก ไม่ช่วยเหลือ หรือไม่ให้ความแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือพนักงานตรวจสอบมาตรฐานสินค้า ตามที่ขอร้อง อันเป็นการฝ่าฝืน มาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๔๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๕๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้สั่งตามมาตรา ๔๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบวัน หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๖ ผู้มีหน้าที่ตรวจสอบมาตรฐานสินค้า หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานออกใบรับรองมาตรฐานสินค้า กระทำกรวดใด ๆ เพื่อให้การตรวจสอบมาตรฐานสินค้าหรือการออกใบรับรองมาตรฐานสินค้า ตามความในพระราชบัญญัตินี้ ให้เกิดความล่าช้าหรือเสียหาย หรือให้ผิดไปจากความเป็นจริง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๗ ผู้ใดให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่ผู้มีหน้าที่ตรวจสอบมาตรฐานสินค้าหรือออกใบรับรองมาตรฐานสินค้าตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้ละเลยการตรวจสอบมาตรฐานสินค้าหรือเพื่อให้การตรวจสอบมาตรฐานสินค้าหรือการออกใบรับรองมาตรฐานสินค้าผิดไปจากความเป็นจริง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

อัตราค่าธรรมเนียม

๑. คำร้องขอฉบับละ	๒ บาท
๒. การจดทะเบียนเป็นผู้ทำการค้าขายออกซึ่งสินค้ามาตรฐาน ต่อสินค้ามาตรฐานประเภทหรือชนิดละ	๑,๐๐๐ บาท
๓. ใบอนุญาตให้ผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานสินค้า ต่อสินค้ามาตรฐานประเภทหรือชนิดละ	๑,๐๐๐ บาท
๔. ใบอนุญาตให้เป็นผู้ตรวจสอบมาตรฐานสินค้าทางวิชาการที่ต้องอาศัยหลักวิชา เครื่องมือและอุปกรณ์ทางวิทยาศาสตร์ ฉบับละ	๕๐๐ บาท
๕. ใบอนุญาตให้เป็นผู้ตรวจสอบมาตรฐานสินค้านอกจาก ๔ ต่อสินค้ามาตรฐานประเภทหรือชนิดละไม่เกิน	๑๐๐ บาท
๖. ใบแทนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนตาม ๒ และใบแทนใบอนุญาตตาม ๓, ๔ และ ๕ ฉบับละ	๕๐ บาท
๗. บัตรประจำตัวฉบับละ	๒๐ บาท

LIART

นายเกษม ศรีทยักษ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ) : รัฐบาลขอเสนอว่าพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าขาออก พ.ศ.

หลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานสินค้าขาออก

เหตุผล โดยที่การส่งออกไปนอกราชอาณาจักรซึ่งสินค้าต่างๆ ไม่ว่าสินค้านั้นจะอยู่ในสภาพดีหรือเลวอย่างไรก็อาจกระทำได้ เพราะยังไม่มีมาตรการมาตรฐานให้เป็นที่แน่นอนและเหมาะสม เป็นเหตุให้มีการปลอมปน เปลี่ยนแปลง หรือปรุงแต่งสินค้าที่ส่งออกไป เช่น ส่งสินค้าที่ผิดคุณภาพ ชนิด น้ำหนัก หรือปริมาณ หรือเจือปนวัตถุอันตรายอื่นลงไป เป็นต้น และการบรรจุหุ้มห่อ หรือผูกมัด ไม่ถูกต้องตามสภาพของสินค้า ทำให้สินค้าไทยขาดความนิยมเชื่อถือในต่างประเทศ เป็นผลเสียหายแก่เศรษฐกิจของประเทศ ด้วยเหตุนี้ จึงสมควรมีกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานสินค้าขาออก

สำหรับเรื่องนี้เป็นที่ทราบกันดีแล้วตามเหตุผลที่ผมได้ชี้แจง เพราะฉะนั้นจึงหวังว่าท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องทั้งหลายคงจะได้รับหลักการกฎหมายนี้ด้วยดี.

พลโท วิชัย พงศ์อนันต์ : ตามที่ทางรัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าขาออกแก่ข้าพผู้สภานี้ โดยมีหลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานสินค้า

ขาออก แล้วก็มีเหตุผลเพื่อได้กำหนดมาตรฐานสินค้าขาออกให้แน่นอน ไม่มีปลอมแปลง . . . แล้วก็เพื่อให้เกิดความเชื่อถือสินค้าไทยในต่างประเทศอันจะเป็นผลดีแก่เศรษฐกิจของประเทศ ในสาระสำคัญแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ นั้นมีอยู่หลายมาตราด้วยกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมาตรา ๔ ซึ่งได้กำหนดหน้าที่ของรัฐมนตรี เป็นต้นว่ากำหนดสินค้ามาตรฐาน กำหนดมาตรฐานสินค้า กำหนดค่ามาตรฐานการที่จะต้องตรวจและแสดงใบรับรอง กำหนดค่าบริการในการตรวจสอบมาตรฐาน ส่วนในมาตราอื่นๆ นั้นก็ล้วนมีสาระที่สำคัญๆ เป็นอันว่า ได้กำหนดถึงอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าแล้วก็เกี่ยวกับเรื่องการค้าขาออกซึ่งสินค้ามาตรฐานแล้วก็มีเกี่ยวกับการประกอบหรือกิจเกี่ยวกับเรื่องการตรวจสอบมาตรฐานสินค้า อำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่และบาทหลวง ข้าพเจ้าได้พิจารณาหลักการและสาระสำคัญแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้แล้วเห็นชอบด้วยในหลักการว่าด้วยมาตรฐานสินค้าขาออกนี้ เพราะว่าเป็นการควบคุมมาตรฐานสินค้าขาออกที่ทำให้เกิดความเชื่อถือในการส่งสินค้าไปขายต่างประเทศของประเทศไทย ทั้งนี้เพื่อป้องกันการเสียหายต่างๆ เป็นต้นว่าสินค้าเสื่อมคุณภาพ ราคาตกต่ำเหล่านี้ นอกจากนั้นเพื่อประโยชน์ให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลในการส่งเสริม

LIART

เสริมสินค้าขาออก เพื่อได้มาซึ่งเงินตราต่างประเทศแล้ว ก็สามารถให้ดุลย์การค้าดีขึ้น ในหลักการสาระสำคัญอันนี้ข้าพเจ้าเห็นด้วยทุกประการ แต่ข้าพเจ้ายังรู้สึกเป็นห่วงในทางปฏิบัติซึ่งใครจะขอเรียนต่อที่ประชุมสถาบันเพื่อเป็นข้อสังเกตไว้เท่านั้นเอง ในประการแรกเกี่ยวกับการกำหนดมาตรฐานสินค้านั้น เท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันมีหลายประเทศ ปรากฏว่าในบางประเทศเขาก็กำหนด บางประเทศก็ไม่ได้กำหนด บางแห่งเขาก็กำหนดมาตรฐาน เริ่มแต่การผลิตเป็นต้นไป ไม่ใช่กำหนดเฉพาะในเรื่องการส่งออกเท่านั้น และบางประเทศเขาก็มีการควบคุมมาตรฐานสินค้า โดยสมาคมการค้า เช่นเห็นกันว่าในประเทศเราก็มีสมาคมยางซึ่งมีการควบคุมมาตรฐานสินค้า และสมาคมยางของประเทศ ไทยก็รู้สึกว่าเป็นสมาชิกของสมาคมยางในต่างประเทศด้วย สำหรับเรื่องขางนี้ใครจะชักตัวอย่างไร ซึ่งมีกรแบ่งเกรดต่าง ๆ แต่ว่าเป็นการยากซึ่งไม่มีการจะตรวจมาตรฐาน ซึ่งเท่าที่เป็นอยู่เวลาที่เราตรวจด้วยสายตา ไม่มีประเทศใดที่ได้พยายามตรวจด้วยเครื่องเคมี เพราะว่าเป็นเรื่องยุ่งยากมากเสียเวลา แล้วก็คืออย่าหวั่นผู้ชำนาญมาก ส่วนสินค้าอย่างอื่น เช่นข้าวก็ก็มีวิธีตรวจโดยทางกระสอบเป็นบางกระสอบ อนึ่ง และเรื่องขางเมื่อคืนนี้ โดยมากในการตรวจแม้ในสหรัฐอเมริกาที่เราส่งขางไปขาย ก็เอาขางมากอง

ไว้ก็ใช้เสี่ยยัดแล้วตรวจดู ส่วนเรื่องข้าวก็เหมือนกัน ในการตรวจเป็นกระสอบซึ่งแห้งเป็นบางกระสอบ ซึ่งไม่ได้ตรวจหมดทุกแห่ง สรุปในทางปฏิบัติเรื่องการสอบมาตรฐานสินค้าที่จะผ่านค่านหรือตรวจสอบล่วงหน้า นี้ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเป็นห่วง หมายความว่าอาจจะขาดผู้ชำนาญการตรวจไม่ทั่วถึง หรือว่าผู้ตรวจทุจริตแม้จะมีการรับรองใบรับรองมาตรฐานสินค้าก็ตาม ก็เป็นห่วงว่าเมื่อสินค้าถึงปลายทางนั้น อาจจะไม่มีคุณภาพหรือมาตรฐานที่ดีเพียงพอ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับที่การปฏิบัติที่ข้าพเจ้าเป็นห่วงในเรื่องการปฏิบัติเท่านั้น นอกจากนี้ข้อเท็จจริงเท่าที่ปรากฏในวงการค้า ที่มีการปลอมแปลงกันนั้น โดยธรรมดาถ้าค้าโดยหลักธรรมดาแล้วก็ พ่อค้าต้องการจะค้าขายให้มากที่สุด โดยหาสินค้าที่มีคุณภาพดีไปขาย แต่ที่ต้องปลอมแปลงนั้นมันมีสาเหตุหรือมีความจำเป็นในบางประการ เป็นต้นว่าราคาพ่อค้าผู้ซื้อคราคาทุน ที่ในตลาดญี่ปุ่นหรือตลาดบางแห่งที่เขาเรียกว่า Buyers' Market แล้วก็มีสมาคมสำหรับซื้อสินค้า ผู้ขายแย่งกัน ตรงข้ามผู้ซื้อรวมตัวกันเพื่อกดราคา เมื่อพ่อค้าขาดทุนก็จำเป็นต้องปลอมแปลงไป เช่นข้าวโศกเป็นต้น อาจจะไปลอมวัดดูอย่างอื่นลงไป ทำให้คุณภาพเสื่อมและราคาตก อย่างนี้เป็นต้น นอกจากนี้ก็ปรากฏว่าในสินค้าบางอย่างอาจจะเกิดจากทางโบรคเกอร์ (broker) ก็คือหรือดีลเลอร์

LIRT

(dealer) ผู้จำหน่ายต่างประเทศ ก็คือ สมมติว่าในการส่งยางไปขายในสหรัฐอเมริกาซึ่งมีการทำสัญญาซื้อขายกันแล้ว ในขณะที่ยางกำลังลงเรือไปในระหว่างนั้น ในการส่งสินค้าไปสหรัฐอเมริกาปรากฏว่าในขณะที่เรือคารายกตกค้างไปอย่างนั้นเป็นต้น ผู้ที่ขายในต่างประเทศก็ถือว่ามาหรือว่าคัดค้านมาว่าเราส่งยางไปผิดเกรดอย่างนั้นเป็นต้น เพื่อต้องการให้ลดราคาลง แต่ข้อเท็จจริงนั้นไม่เปลี่ยนแปลง คุณภาพอาจจะดี แต่ว่าสาเหตุที่ว่า มีการปลอมแปลง หรือว่าผิดเกรดอาจจะเป็นเพราะสาเหตุอื่น ๆ ในการที่ข้าพเจ้าได้ชี้แจงมานี้ อีกอันหนึ่งเกี่ยวกับความเชื่อถือในต่างประเทศโดยหลักในเรื่องการเดินกีด การค้ากีด ในต่างประเทศถือว่าความเชื่อถือเป็นเรื่องสำคัญ เพราะฉะนั้นเรื่องการค้าควบคุมมาตรฐานสินค้านั้น จริงอยู่เรามีกฎหมายในการควบคุมหรือกำหนดมาตรฐานสินค้า ซึ่งจะทำให้ต่างประเทศมีความเชื่อถือยิ่งขึ้น แต่จากข้อเท็จจริงที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนั้นเขาเชื่อถือสมาคมการค้าและพ่อค้าหรือยี่ห้อ ในการค้ามากกว่า โดยใช้การด้อยที่ด้อยอาศัยซึ่งกันและกัน และเชื่อเพราะเคยค้าขายติดต่อกันมา โดยรวมค่าสมาคมการค้าและบริษัทการค้าก็ตามก็ต้องพยายามที่จะรักษาชื่อเสียงเกียรติคุณของตน ถ้าปรากฏว่า ส่งสินค้าแล้วไปบริษัทการค้านั้นหรือสมาคมการค้านั้นหมดความเชื่อถือ ที่หลังค้าไม่ได้ก็ขาดทุนไป

เอง นี้ก็หมายความว่าในเรื่องควบคุมมาตรฐานสินค้านั้น บริษัทกีดหรือสมาคมการค้ากีด ซึ่งมีหน้าที่สำหรับส่งสินค้าไปขายนั้นก็มีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะช่วยในการรักษามาตรฐานสินค้านี้ไว้ อีกอันหนึ่งเกี่ยวกับนโยบายการส่งเสริมสินค้าขาออกนี้ เนื่องจากเราได้มีกำหนดกรรมวิธีต่าง ๆ มีการตรวจสอบมาตรฐาน มีการให้ใบรับรองเสียค่าบริการต่าง ๆ ซึ่งเรื่องนี้ข้าพเจ้าก็เป็นห่วงเหมือนกันว่า ถ้าหากว่าการปฏิบัติเป็นผลดีรวดเร็ว เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติมีความสามารถแล้วก็มี ความเชื่อถือ ผลก็อาจจะดีได้ แต่ว่าตรงกันข้ามถ้าว่าวิธีการหรือซิสเต็ม (system) ต่าง ๆ หรือพออสเซส (process) ต่าง ๆ ที่จะนำสินค้าออกไปนั้นเป็นการยุ่งยาก หรือว่า ไปกำหนดสินค้ารายการบางสินค้าซึ่งว่า ไม่สมควรกำหนดขึ้นก็จะทำให้การค้ายุ่งยากขึ้น เพราะในการค้าต่างประเทศนั้นอยู่ที่ความสะดวกเป็นเรื่องสำคัญที่สุด ถ้าสามารถส่งสินค้าไปในชั่วระยะเวลาหนึ่งได้ปริมาณตามความต้องการของตลาดในต่างประเทศแล้วนั้นเป็นผลดีที่สุด ถ้าหากว่าเราส่งไปน้อยเป็นต้นว่าบี ก่อน ๆ เรากำหนดโควตาข้าวส่งไปไม่ทัน ในที่สุดเราเสียตลาดอย่างนั้นเป็นต้น เพราะฉะนั้นความสำคัญที่จะเกิดเอฟเฟก (affect) ในด้านการค้าก็มีเหมือนกัน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงคิดว่าในหลักการนั้นเห็นชอบทุกประการ แต่ในเรื่องการปฏิบัติต่าง ๆ นั้น

LIRT

เพียงขอฝากข้อสังเกตไว้แก่รัฐบาล หรือ
แก่กระทรวงเศรษฐกิจซึ่งเป็นผู้บริหารงาน

นายบุญชนะ อธิการ : กระผมรู้สึกมีข้อสงสัยอยู่ ๓-๔ ประการ ถ้าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจจะกรุณาชี้แจงให้เข้าใจแจ่มแจ้ง ก็จะเป็นพระคุณมาก

ประการที่ ๑ ถ้าตามหลักวิชาหรือตามทีในต่างประเทศเขาจะควบคุมมาตรฐานสินค้าปกติก็ควบคุมอยู่ ๓ ประการด้วยกัน คือควบคุมคุณภาพอย่างหนึ่ง ควบคุมการบรรจุหรือทำให้บ่ออย่างหนึ่ง แล้วก็ควบคุมกรรมวิธีในการที่จะผลิตหรือที่เรียกว่าพรอสเซสของโปรดักชัน (process of production) อย่างหนึ่ง กระผมดูในหลักการในกฎหมายฉบับนี้ และไม่ว่าบทมาตราต่าง ๆ วิธีศึกษาหนัก ไปเฉพาะในทางคุณภาพกับการทำให้บ่อ ส่วนในกรรมวิธีไม่ได้พูดถึง กระผมจะซักตัวอย่าง เช่น ข้าวโพดที่จะบริโภคในประเทศหรือส่งออกก็ควรจะทำอย่างไร เมื่อเก็บเกี่ยวมาได้แล้วจะต้องเอาไปปรับปรุงเช่นว่า เอาไปเข้าเครื่องอบให้ได้คุณภาพ ให้ได้ความชื้นเท่านี้เท่านี้เปอร์เซ็นต์ เพื่อจะเหมาะแก่การส่งออกหรือว่า เช่น แร่ถ่านที่เราขุดมาได้ก่อนที่จะทำการหลอมจะต้องใช้อะไรจะต้องผ่านพรอสเซส (process) หรือกรรมวิธีในการหลอมอย่างไรบ้างอย่างนี้เป็นต้น ข้อนี้ไม่เห็นมีในมาตราใดมาตราหนึ่ง และ

ทีในหลักการก็พูดไว้ไม่ชัด ก็ขอความ
กรุณาได้โปรดอธิบายด้วย

ประการที่ ๒ กระผมสงสัยในแง่ปฏิบัติ เพราะไม่ว่าจะคุณสินค้าใด ๆ ขึ้นมาแล้วผลแทนที่จะเป็นการส่งเสริม ก็เป็นการรีดถอนหรือกีดกันไม่ให้มีการส่งออกหรือมีการซื้อขายกันมากขึ้นอีก ตัวอย่างเช่นรัฐบาลสมัยก่อนเมื่อปี ๒๕๐๘ ก็ออกกฎหมายควบคุมคุณภาพพริกไทยที่จะส่งออก ความมุ่งหมายในนั้นก็จะเป็นการส่งเสริม ช่วยเหลือชาวไร่ชาวสวนพริกไทยตลอดจน ไปถึงการส่งออกให้ได้คุณภาพของพริกไทยที่ดี จะได้รักษาตลาดไว้ได้ แต่ตรงกันข้ามผลของกฎหมายฉบับนี้ทำให้ชาวไร่ชาวสวนที่ปลูกพริกไทยเลิกปลูก สินค้าพริกไทยซึ่งเป็นสินค้าสำคัญอันหนึ่ง ซึ่งเราต้องการจะส่งเสริมให้ดีขึ้นก็หายไป เวลานี้ ตลาดของพริกไทยสำคัญอยู่ที่สิงคโปร์ เป็นส่วนใหญ่ ไม่ปรากฏว่าเราได้ส่งสินค้าพริกไทยออกไปขายในตลาดสิงคโปร์ ซึ่งทำให้ตลาดนั้น เป็นตลาดที่สำคัญสามารถกำหนดราคาสลัดไทยของโลกได้อย่างนี้เป็นต้น เมื่อมาถึงกฎหมายฉบับนี้อีก กระผมไม่สงสัยเลยในเจตนาหรือความหวังดีของรัฐบาลที่คงจะส่งเสริมสินค้าเขาออกทุกประเภทเท่าที่จะทำได้ กระผมคงจะอยู่อย่างเดียวว่าในทางปฏิบัติจะได้ผลน้อย เพราะว่า กามที่จะทำงานนี้ให้ได้ผลจริงจึงนอกจากเราจะต้องได้ข้าราชการที่มีความ

ข้อสำคัญสุดอีกเรื่องหนึ่งคือต้องมีควมรู้ในเรื่องมาตรฐานสินค้าต่างๆ ด้วย เรามีข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่เพียงพอหรือยัง ที่จะกำหนดมาตรฐานและควบคุมมาตรฐานให้เป็นไปตามที่ต้องการนี้

ข้อสงสัยประการที่ ๓ ก็เกี่ยวกับเรื่องสำนักงานมาตรฐาน สำนักงานมาตรฐานนี้ก็เป็นสำนักงานที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายฉบับนี้ แต่ไม่ทราบว่ามีฐานะเป็นทบวงการเมืองหรือไม่ หัวหน้าจะเป็นชั้นอธิบดีหรือหัวหน้ากองหรือหัวหน้าส่วนก็ได้พูดถึงทำให้สงสัยว่า เมื่อไม่มีฐานะเป็นทบวงการเมือง แต่การรับผิดชอบนั้นใหญ่หลวงมาก เกี่ยวกับความเป็นความตายของการค้าระหว่างประเทศของประเทศไทย อันนี้ก็ขอได้โปรดอธิบายด้วย

ประการที่ ๔ ฐานะของคณะกรรมการเรื่องมาตรฐานสินค้านี้ ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๑ ทำหน้าที่ถึง ๓ ประการใหญ่ ๆ คือ

๑. ทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาของรัฐบาลในเรื่องมาตรฐานสินค้านี้ด้วย
๒. มีอำนาจคล้าย ๆ ตุลาการ รับวินิจฉัยคำอุทธรณ์ของผู้ไม่พอใจต่าง ๆ
๓. มีหน้าที่ในทางปฏิบัติตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจจะได้อบรมหมาย

กระผมคิดว่า ฐานะของกรรมการนี้มากมายเหลือเกินทำหน้าที่คล้าย ๆ กันเป็น

อธิปไตยทั้ง ๓ อย่างร่วมกันอยู่ในในทั้งหมด กระผมเกรงว่าจะไม่ได้ผลดี และยิ่งกว่านั้น ฐานะของสำนักงานมาตรฐานสินค้านี้ก็ได้เขียนลงไปให้ชัดเจนว่ามีฐานะเป็นsekretariat เรียกว่า (Secretariate) คือเป็นผู้ทำงานหรือเป็นผู้บริการแก่คณะกรรมการ หรือมีฐานะอย่างไรแน่ ถ้าได้วิสัยทัศน์ทั้ง ๔ ประการนี้โดยแจ่มแจ้ง กระผมคิดว่านอกจากจะเป็นการประกอบของสมาชิกในสมภาณนี้แล้ว ยังจะเป็นแนวทางปฏิบัติสำหรับเจ้าหน้าที่ซึ่ง จะปฏิบัติงานในเรื่องนี้ต่อไปข้างหน้าด้วย

นายเกษม ศรีพยัคฆ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ) : ผมขอขอบคุณท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องทั้งสองท่านซึ่งได้ให้ข้อสังเกตบางประการเพื่อจะได้พิจารณาเรื่องนี้ให้ละเอียดถี่ถ้วนขึ้น ก็ที่จริงในเรื่องการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มันเป็นการจัดระบบการค้าในส่วนหนึ่งที่เราจะปฏิบัติคือไป อันที่จริงเราก็ทราบกันอยู่แล้วว่า สินค้าที่เราส่งออกไปมันก็มีอุปสรรคต่าง ๆ อย่างที่ได้พูดถึงที่ได้กล่าวมา คือหมายความว่าได้มีการแข่งขันแย่งชิงอย่างชอง ซึ่งอาจจะทำให้เวลาส่งไปมาตรฐานคุณภาพเสียหลายไปจึงเคยปรากฏมีคำร้องมาต่างๆ ที่นี้รูปที่จะจัดทำก็อย่างไร เราจะจัดให้ระบบการค้าของเราให้ประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ก็อย่างที่ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องที่ ๒ ได้พูดว่า ที่จริงการจัดแก้ ๆ

LIERT

ถ้าเราได้ทั้งต้นมันเป็นการจัดสินค้าภายใน
 ออกไปภายนอก หรือที่ทำนสมัชชิกคน
 แรกได้พูดว่า มันเป็นเรื่องของพ่อค้าสั่ง
 กันเอง แต่จะเห็นได้ว่าในปัจจุบันนี้ระบบ
 การค้าขายภายในของเรายังไม่ได้เป็นรูป
 ร่างที่ดีพอ เรายังไม่มีหอการค้าในจังหวัด
 ต่างๆ ที่จะควบคุมเรื่องเหล่านี้ เรายังไม่มี
 สมาคมการค้าที่คุมทั่วถึงกันหมด เท่าที่เคย
 จัดในครั้งแรกก็คือ ให้อำนาจรวมหอการค้า
 ต่างๆ เข้ามารวมกันเป็นสภาการค้า สิ่ง
 เหล่านี้ผมเห็นด้วยเพื่อจะทำให้ได้ประสิทธิ
 ภาพลยิ่งขึ้น มันก็ควรที่จะจัดจากภายใน
 ออกมา นั่นอยู่ในโครงการของการพัฒนา
 การเศรษฐกิจในด้านมาตรฐานสินค้า พระ
 ราชบัญญัตินี้ก็เป็นส่วนหนึ่งที่เราจะตั้งคณ
 ดำเนินการใหม่ ที่จริงไม่ใช่ว่าเราไม่ได้มี
 มาตรฐานสินค้า แต่พูดตามส่วนแล้วเวลานี้
 ข้าพเจ้าเรามีมาตรฐานสินค้าที่จะส่งออกไป
 ได้ทั่วๆ ทั่วให้พระราชบัญญัติหลายฉบับ
 ประกอบกัน เช่น พระราชบัญญัติค้าข้าว
 พระราชบัญญัติการส่งสินค้าออกและนำสิน
 ค้าเข้าตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่ในส่วน
 อื่นๆ นั้น เรายังไม่มีสินค้าอื่นที่กำลัง
 จะเปลี่ยนสินค้าสำคัญหรือเปล่า เพราะฉะนั้น
 บางคราวเราก็ทำไม่ได้ตามที่ผู้ซื้อเขาต้อง
 การบางคราวพ่อค้าเราได้ทำสัญญาแล้ว ก็
 ทำให้มันบกพร่องไป จนเป็นที่เสียหายอย่าง
 นี้เพราะฉะนั้นในการที่จะจัดอย่างนี้ เรา
 จึงได้มาจัดรูปข้างนอก และขอให้เป็นทั้ง

สังเกตว่าสินค้าเหล่านั้น สินค้าไทยเป็นสินค้า
 มาตราฐาน เป็นสินค้าที่จะต้องประกาศออก
 ไปเป็นเฉพาะสินค้าที่เราเห็นความจำเป็น
 และสมควรที่จะต้องมีสินค้าขึ้น แล้ว
 ในเวลาเดียวกันในด้านคณะกรรมการ
 มาตราฐานสินค้า ก็เป็นคณะกรรมการที่
 ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องไม่ซ้ำ
 แต่ในกระทรวงเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ใน
 กระทรวงอื่นๆ อย่างกว้างขวาง และยังจะ
 มีกรรมการที่อาจจะแต่งตั้งขึ้นประกอบด้วย
 ตลอดจนผู้แทนของสำนักงานสินค้าชอกก
 ลัว ซึ่งที่จริงก็เป็นการร่วมมือที่จะ
 ประกอบกันทั้งด้านพ่อค้าและด้านข้าราชการ
 ว่าอะไรเหมาะสมที่จะส่งออกไป
 อะไรที่ควรจะประกาศ ควรจะมีคุณภาพ
 อย่างไร คุณภาพที่จะประกาศไปนั้นก็ย่อม
 แยกต่างกันในส่วนสินค้า เพราะฉะนั้นใน
 เรื่องนี้ก็ยังคงมีเจ้าหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติ
 โดทที่ถึงว่าเรื่องนี้อาจจะเป็นเรื่องที่ใหญ่
 สำคัญไปในทางนั้น เพราะฉะนั้นจึงได้ตั้ง
 เป็นสำนักงานอยู่ในกระทรวงเศรษฐกิจที่
 กรมที่ผมได้อธิบายชี้แจงมาแล้ว มา นี้ ก็
 หวังใจว่าถ้าได้ดำเนินการโดยละเอียดแล้วจะเห็น
 ว่าในด้านการปฏิบัติก็ดี ในด้านที่จะกำหนด
 สินค้ามาตรฐานที่จะออกประกาศออกไป
 นั้นก็ดี ทุกสิ่งได้มีการสัมพันธ์และจะต้อง
 ปรึกษาหารือกันทั้งนั้น แล้วในการที่จะ
 กำหนดมาตรฐานสินค้าก็จะเห็นได้ว่า ใน
 การกำหนดมาตรฐานสินค้าก็จำเป็นที่จะ

LIERT

ต้องมีการควบคุมในบางส่วน เช่นควบคุมให้มีการจดทะเบียนผู้ที่ทำการประกอบสินค้าขายออกซึ่งเป็นสินค้ามาตรฐานเหล่านี้ มีการควบคุมผู้ประกอบการที่ตรวจมาตรฐานสินค้า ก็พวกเซอร์เวเยอร์ (surveyor) มีการควบคุมผู้ตรวจสอบมาตรฐานสินค้าว่าต้องมีคุณสมบัติเพียงพอที่จะได้ตรวจสอบสินค้านั้นๆ ทั้งในส่วนทั้งหมดนี้ มันเป็นส่วนที่เชื่อว่าจะทำให้การกำของเรดีขึ้น เพราะเราไม่ได้คิดว่าจะต้องไปประกาศมาตรฐานของสินค้าทุกชนิด แต่ยอมรับแล้วว่าในสินค้าที่จะขายกันทั่วกันได้ จะเป็นชนิดใดก็ตามมันจะต้องเป็นสินค้าที่มีการซื้อขายกันเป็นจำนวนมาก และเพราะเหตุนี้จึงจะต้องมีการควบคุมเป็นลำดับขั้น ตลอดจนมาตรฐานที่จะวางกำหนดไว้เพื่อให้เพิ่มพูนขึ้นได้ เมื่อเพิ่มพูนขึ้นได้แล้วตอนเน้นในการผลิตที่ย่อมประกอบไม่ได้ที่ให้ส่งเสริมในการผลิตในเหตุผลที่ผสมซึ่งแรงมากที่หวังว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคงจะเป็นที่เข้าใจและเห็นใจในพระราชบัญญัตินี้ว่ามีหลักการอย่างไรที่ทำเช่นนั้น

นายบุญชนะ อธิการ: กระผมขอความกรุณาอีกสักครั้งหนึ่งคือ ความสงสัยยังไม่หมดไปทีเดียว กระผมอยากจะสรุปหัวข้อที่กระผมสงสัยอีกครั้งหนึ่ง ประการที่ ๑. ในกฎหมายฉบับนี้ไม่ได้พูดถึงกรรมวิธีในการผลิตเลยที่จะกำหนดมาตรฐานหรือว่าไปซ่อนอยู่ที่ไหน กระผมก็หาไม่พบ

หรือรัฐบาลไม่มีความประสงค์ที่จะกำหนดมาตรฐานในเรื่องกรรมวิธี ประการที่ ๒. รัฐบาลได้เตรียมเจ้าหน้าที่ซึ่งมีความรู้ความสามารถในการกำหนดมาตรฐานไว้พร้อมเพรียงแล้วหรือยัง เพราะว่าปัญหาเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ ประการที่ ๓. ฐานะของสำนักงานมาตรฐานนี้เป็นทบวงการเมืองหรือมีฐานะเป็นอย่างไร ประการที่ ๔. ฐานะของกรรมการมีถึง ๓ อย่าง กระผมรู้สึกจะขัดกัน เพราะในการปกครองบ้านเมืองเราแยกอำนาจบริหาร ตุลาการ และนิติบัญญัติออกจากกัน ส่วนกรรมการนั้นมีอำนาจเป็นถึงที่ปรึกษาด้วย เป็นตุลาการด้วย สำหรับวินิจฉัยอุทธรณ์แล้วยังมีหน้าที่ปฏิบัติงานตามที่รัฐมนตรีจะมอบหมายด้วย ฐานะของสำนักงานนี้เป็นเช่นเดียวกับที่เรียกว่า (Secretariate) คือเป็นสำนักเลขานุการหรือเป็นผู้รับใช้ของคณะกรรมการมาตรฐานนี้หรืออย่างไร

นายเกษม ศรีพิทักษ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ): กระผมขอตอบข้อ ๔. เสียก่อนคือ เรียกว่าสำนักงานมาตรฐานสินค้า เวลานี้เรามีกองควบคุมมาตรฐานสินค้าอยู่ในกระทรวงเศรษฐกิจ แต่ว่าโดยที่งานอันนี้เป็นงานที่จะขายตัวออกไปภายนอก เมื่อบริบูรณ์แล้วจึงได้เรียกว่าสำนักงานมาตรฐานสินค้า ก็เช่นเดียวกับในกรมทะเบียนการค้า เวลานี้ก็เรียกว่าสำนักงานมาตรฐานซึ่งคงจะวัด นั่นเป็น

LIRT

รูปเดียวกัน ทั้งนี้ในส่วนที่ว่าในการที่
 มาตรฐานจะมีกรรมวิธีอย่างไร ก็ใน
 มาตรฐานดินค้าไม่ใช่ว่าเราจะต้องมีส่วน
 ไปเกี่ยวกับการผลิตภายหลัง แต่ว่าการ
 ผลิตเพื่อการส่งออกนั้นย่อม เป็นผลที่จะ
 บังคับการผลิต เช่นสมมติว่าเราจะบอกว่า
 ข้าวโพดควรจะมีความชื้นเท่านั้นเท่านี้ มี
 วัตถุประสงค์เปลี่ยนเท่านั้น ไม่มากกว่าเท่านั้น
 เท่านั้น หรือเช่นเดียวกับที่เรามีมาตรฐานค้า
 ข้าวอยู่เวลานี้ก็เป็นเช่นเดียวกัน แต่ว่าสิน
 ค้าใดจะมีรายละเอียดอย่างไรนั้นก็เป็นเรื่อง
 ที่จะถึงพิจารณาเป็นเรื่องๆไป และในส่วน
 ที่ว่าเรามีเจ้าหน้าที่เพียงพอจะทำ อันนั้น จะ
 เห็นได้ว่าเจ้าหน้าที่ที่จะทำทั้งหมดนี้เราจะ
 ต้องไปขอความช่วยเหลือจากในส่วนกรม
 กระทรวงต่างๆ ที่เกี่ยวข้องช่วยเหมือนกัน
 เช่นอย่างกรมวิทยาศาสตร์อย่างนี้ก็จะต้อง
 มีส่วนเกี่ยวข้อง ฉะนั้นในคณะกรรมการ
 นี้ถึงไม่ใช่แต่ว่าเป็นกรรมการที่ปรึกษา แต่
 เป็นกรรมการที่จะปฏิบัติการตามที่มีมอบ
 หมายและในการที่จะปฏิบัติการเป็นผู้ที่เรา
 จะได้ตรวจสอบสำหรับการปฏิบัติการใน
 การที่ได้รับอนุญาตออกไปติดต่อก่อหรือใน
 บางกรณีถ้าเป็นการสมควรเราก็อาจจะ
 ตรวจสอบเขาก็ได้ หรืออาจจะมอบหมาย
 ให้กรมกระทรวงใดที่เป็นเจ้าหน้าที่เกี่ยวข้อง
 จัดเป็นผู้ปฏิบัติก็ได้ เพราะฉะนั้นใน
 อันนี้ ในส่วนกรรมการจึงให้มีหน้าที่โดย
 กว้างขวาง แต่อำนาจในที่สุดเป็นอำนาจ

ของรัฐมนตรีเศรษฐกิจที่จะชี้ขาด ถ้ามี
 ปัญหาอันนั้นขึ้น แต่ในเวลาเดียวกันเพื่อ
 เป็นการตรวจสอบให้กว้างขวาง จะเห็นได้
 ว่าในร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับสำนักงาน
 ส่งเสริมสินค้าออกก็มีบทข้อความที่เป็นการ
 แนะนำในเรื่องมาตรการที่ต่างๆเหมือนกัน
 และในกรรมการนั้นก็มิผู้แทนของคณะ
 กรรมการขึ้น เพราะฉะนั้นผมจึงได้เรียนว่า
 โดยที่เรารัฐระหนักใจอยู่ว่า งานอันนี้เป็น
 งานกว้างขวางที่จะต้องรักษาในส่วนต่าง ๆ
 ให้ได้เหมาะสมด้วยกัน ถึงได้มีการโยงและ
 ประสานกันเพื่อจะได้ให้ผลอย่างทั่วถึง

หลวงประจวบนิติสาร : ถ้าอภิปราย
 ของสมาชิก ๒ ท่านที่ได้อภิปรายไปแล้ว ก็
 ตรงกับแนวความคิดของข้าพเจ้า ซึ่งคิดไว้
 ว่าจะอภิปรายแต่เดิม แต่เมื่อได้มีการพูด
 กันมากแล้ว ข้าพเจ้าจะไม่ขอพูดซ้ำอีก แต่
 ข้าพเจ้ามีความขังใจ ทั้ง ๆ ที่ข้าพเจ้า
 สนับสนุนหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
 นี้อย่างเต็มที่ ก็ยังมีความข้องใจเกี่ยวกับ
 อำนาจของรัฐมนตรีหรือของคณะกรรมการ
 ซึ่งจะตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้ ในการ
 วินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้เกี่ยวข้อง ในร่าง
 พระราชบัญญัติฉบับนี้ ที่กล่าวถึงเรื่อง
 ยุทธรมณ์มีอยู่ในมาตรา ๑๘ วรรคสุดท้าย
 ผู้ถูกสั่งพักใช้ทะเบียน หรือเพิกถอน
 ทะเบียนตามความในมาตราที่นี้หมายความว่า
 ว่าผู้ทำการค้าสินค้าขาออกนั้น อาจจะถูก
 สั่งพักใบทะเบียนใบอนุญาตได้ ก็อาจจะ

LIART

อุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีได้ คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด นี้มาตราหนึ่งคือ มาตรา ๕๔ และมาตรา ๒๔ ผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานสินค้า ถ้าถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต ก็อุทธรณ์ต่อรัฐมนตรี รัฐมนตรีก็มีคำสั่งดังที่สุดอีก เช่นเดียวกัน มาตรา ๓๕ ผู้ตรวจสอบมาตรฐานสินค้าถูกพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต ก็อุทธรณ์ต่อรัฐมนตรี คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีเป็นถึงที่สุด ๓ มาตรานี้หากพิจารณารวมกันแล้วก็หมายความว่าบุคคลใดบุคคลหนึ่ง อาจจะถูกตัดอาชีพเกี่ยวกับสินค้าขวอกัน โดยวิธีการถูกสั่งพักใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตแล้ว ก็โชคชะตาของเขาไปสิ้นสุดเพียงคำวินิจฉัยของรัฐมนตรี ไม่มีโอกาสที่จะอุทธรณ์ไปศาล ส่วนมาตรา ๔๓ ซึ่งน่าจะนำมาเทียบกันเป็นเรื่องที่พนักงานเจ้าหน้าที่กับเจ้าของสินค้าหรือผู้ส่งสินค้าออกมีความเห็นไม่ตรงกัน หรือเกิดข้อพิพาทเกี่ยวกับมาตรฐานสินค้า ในกรณีนี้ มาตรา ๔๓ ก็บังคับให้อุทธรณ์ไปยังคณะกรรมการมาตรฐานสินค้า ในเวลากำหนด ๓๐ วัน ทั้งนี้กรรมการวินิจฉัยแล้วถ้าไม่พอใจก็ให้ไปยื่นฟ้องต่อศาลภายใน ๙๐ วัน เมื่อพิจารณามาตรา ๔๓ กับ ๓ มาตราแรกที่กล่าวถึงนั้น แล้วจะเห็นว่าในเรื่องการถูกตัดอาชีพนั้น โชคชะตาของคนไปสิ้นสุดแค่คำวินิจฉัยของรัฐมนตรี ไม่มีโอกาสไปศาล

แต่ส่วนโชคชะตาของคนก็เข้ามาตราฐานหรือไม่เข้ามาตรฐาน ผู้ส่งสินค้าออกกลับมีโอกาสฟ้องไปยังศาล ถ้าเทียบถึงผลได้ผลเสียในระหว่างคนถูกตัดอาชีพกับสินค้าเพียงจำนวนเดียวถูกตัดโอกาสที่จะส่งไปแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าฝ่ายที่ควรได้รับความคุ้มครองอย่างสูงสุด ก็หมายความว่ามีโอกาสไปศาลนั้น ควรจะเป็นเรื่องแรกคือการถูกตัดอาชีพ ซึ่งหมายความว่าคล้าย ๆ ถูกประหารชีวิตตลอดไปก็ได้ อาจจะมีหยายนะก็ได้ ส่วนสินค้าส่งออกไม่ได้เพียงจำนวนเดียว อาจจะไม่ถึงเสียหายร้ายแรงกลับให้สิทธิที่จะไปร้องต่อศาล ทั้งนี้ถ้าเรามองถึงภาคปฏิบัติข้าพเจ้าสงสัยว่าหรืออีกว่ามาตรา ๔๓ นี้จะไม่มีการใช้ แต่จะกลายเป็นเข็มนาฬิกา ๆ ไป ขกท่านประธานได้โปรดลองหลับตานึกดูข้าพเจ้าเป็นผู้ส่งสินค้าออก ข้าพเจ้าไปซื้อสินค้ามาจำนวนหนึ่งเพื่อส่งออก ข้าพเจ้าให้ตรวจสอบสินค้าแล้วก็ไม่ขอใบรับรองมาตรฐาน ทางพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ยอมรับรองให้เกิดเสียงก้องว่าเข้ามาตราฐานหรือไม่เข้ามาตรฐาน ประกาศแรงสิทธิของข้าพเจ้าคือยื่นอุทธรณ์ไปคณะกรรมการซึ่งเรายังไม่ทราบว่าใครใคร่อาจจะมากันหลาย ๆ คณะทรงควบคุมกว่าจะประชุมกันให้เมื่อไรก็ไม่ทราบ คำวินิจฉัยจะออกมาเมื่อไรก็ไม่ทราบ อย่างไรก็ตามอยู่ในขณะนั้นเพื่อคุ้มครองผู้ถูกริบทรัพย์ไป บางทีภาษีเงินได้ ภาษี

LIRT

การก่ออะไรเรียนหายไป ๓ ปี ยังไม่รู้เรื่องจนบัดนี้ แล้วถ้าไปศาลอีกก็วินิจฉัยแล้วอีก ๕ ปี บ้างที่ยังไม่รู้เรื่อง ก็ทำนองเดียวกันในเรื่องนี้ ถ้าหากเกิดพิพาทเกี่ยวกับมาตรฐานสินค้าอุตสาหกรรมไปยังคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าจะมีคำวินิจฉัยภายในเวลาที่ปีก็ไม่มีใครทราบ ,แล้วถ้าประชุมกันยากแล้วไม่ต้องสงสัยเลยว่าจนถึงเรื่องกันเสีย เพราะพระราชบัญญัตินี้ทำไว้บัญญัติไว้ไม่ให้วินิจฉัยไต่สวน เป็นแต่เพียงบัญญัติว่าให้ยื่นอุทธรณ์ภายในกี่วันเท่านั้น ทั้งนี้คณะกรรมการวินิจฉัยแล้วต้องไปศาล ซึ่งอีกที่ปีก็ไม่ทราบ แล้วข้าพเจ้าสงสัยว่าในเมื่อเกี่ยวกับปัญหามาตรฐานสินค้าแล้วต้องเป็นปัญหาที่กีดกันออกไปกว่าเรื่องสรรพากร เรื่องรับฎากรเสียอีก จะต้องมีกรณีพยานผู้เชี่ยวชาญกันมากมาย เรื่องก็ต้องยื่นยื่น ศาลล่างคู่ตัดสินแล้วขึ้นไปศาลอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ตัดสินขึ้นไปศาลฎีกา ท่านประธานคิดหรือว่า สินค้าจะรออยู่ได้โดยมันไม่เสียคุณภาพไปเลย ถ้าข้าพเจ้าเป็นพ่อค้า ข้าพเจ้าก็เรียกว่าการรวบรวมข้อมูล บังคมลา เขาเดินทางนั้นไปขายถูก ๆ เสียดีกว่าจะอุทธรณ์ไปทำไม เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าคิดว่ามาตรฐาน โอกาสได้เห็นจะไม่ถึงหนึ่งในหมื่น หนึ่งในแสน ไม่ใช่เรียกว่าหนึ่งในร้อยเลย แต่ในเรื่องโอกาสใช้ ไม่มีโอกาสใช้ยังไม่สำคัญเท่ากับว่าสินค้าจำนวนหนึ่งถูกวินิจฉัยว่าไม่เข้ามาตรฐาน แล้วส่ง

ออกไปไม่ได้ ซึ่งเป็นการเสียหายเพียงจำนวนเดียว มีโอกาสไปศาล ส่วนคนทั้งคนไม่ได้ทำอะไรเช่นใดหนึ่ง อาจจะถูกเพิกถอนใบอนุญาตต่างๆ ที่อาจจะเดือดร้อนจนตาย ถูกไม่ให้ค้าขายของชนิดนั้นโดยส่งออกนอกประเทศตลอดชีวิต และก็ไม่มีความเหตุอุทธรณ์ไปศาล อย่างนี้ซึ่งที่ควรจะให้โอกาสอุทธรณ์ไปศาล ศาลจะเป็นผู้ที่วินิจฉัยว่า คำสั่งที่ไม่ให้เขา ถ้าส่งไปตัดโอกาสเขาทั้งนี้เป็นการชอบแล้วหรือไม่ หรือเป็นการสมควรแล้วหรือไม่ อนาคตของคน ข้าพเจ้าคิดว่าสำคัญกว่าอนาคตของสินค้านี้ ข้าพเจ้าอยากจะทราบดีสักนะ ว่าทำไมรัฐบาลจึงมีทัศนอย่างนี้ ด้วยเหตุผลอย่างไร หรือว่าจะพิจารณาดูอีกทีหนึ่งในชั้นกรรมาธิการเป็นการสมควรกว่า

พระยาอรธการวิชัยพันธ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ตามที่ท่านสมาชิกท่านแถลงเรื่อง ๒ เรื่องไปเปรียบเทียบคือเรื่องในการถอนใบอนุญาต ถคนทะเบียนหรือพักใช้ใบอนุญาตเรื่องหนึ่งกับเรื่องที่มีข้อพิพาทในเรื่องคุณภาพของสินค้าอีกเรื่องหนึ่ง ท่านไปเปรียบเทียบว่าในเรื่องแรกนั้น ที่เกี่ยวกับใบอนุญาตนั้นก็เป็นการที่คล้ายชีพของคน ที่ไม่ถึงให้รัฐมนตรีเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดเป็นที่สุด ส่วนเรื่องที่ ๒ ซึ่งเป็นเรื่องซึ่งหากว่ามีขึ้น มันก็เกี่ยวแก่สินค้าเฉพาะราย ว่าเหตุไรถึงให้ไปสู่ศาล ซึ่งจะเป็นการจำเป็นอะไรไป

LIRT

เหล่านี้ ผมคิดว่าถ้าเผื่อจะเทียบอย่างที่ทำนสมมาจกได้กล่าวในเหตุผลที่ว่าเรื่องหนึ่งเป็นการคัดอาชีวะแต่อีกเรื่องหนึ่งนั้นเป็นการพิพาทเฉพาะสินค้าเฉพาะราย ก็มีเหตุผลทั้งที่ท่านสมาชิกได้กล่าว แต่หาขอให้ท่านคิดดูว่าในเรื่องการรออนุญาตก็ตี เรื่องการจดทะเบียนก็ตี เรื่องการพักใช้ใบอนุญาตก็ตี เรื่องนี้มันเป็นเรื่องเกี่ยวแก่การบริหารของฝ่ายบริหาร กล่าวคือว่าใครจะประกอบอาชีพนี้ ใครจะเป็นผู้ตรวจสินค้า ใครจะเป็นผู้ตรวจสอบก็จะต้องได้รับอนุญาตจากทางราชการ ก็เมื่อเช่นนี้การที่จะถอนใบอนุญาตเสีย พักใช้ใบอนุญาต อำนาจอันนี้จะไปให้ใคร นอกจากฝ่ายบริหาร ฝ่ายบริหารก็คือรัฐมนตรีเป็นสูงสุดที่สุด ถ้าหากว่าเจ้าหน้าที่ผู้ออกใบอนุญาตไป เขาส่งคนส่งอะไรอย่างนี้ เขาก็อุทธรณ์ขึ้นไปยังรัฐมนตรี รัฐมนตรีก็มีอำนาจเป็นคนที่สุดท้ายที่จะชี้ขาดว่าควรจะถอนหรือไม่ควรถอน อำนาจนี้จะไปให้แก่คนอื่นไม่ได้ และถ้าเชื่อว่าอำนาจอันนี้จะให้แก่ศาลเฉพาะ พระราชบัญญัติอันนี้แล้ว ขอให้ท่านคิด กฎหมายทั้งหลายซึ่งมีอยู่เป็นอันมากทีเดียว ในการถอนใบอนุญาต พักใช้ใบอนุญาต นี้เป็นอำนาจเพียงรัฐมนตรีเท่านั้น ท่านก็ต้องไปแก้กฎหมายเหล่านี้ให้หมด ซึ่งจะได้เหมือนกับกฎหมายที่ว่านี้ ส่วนกิจการตามมาตรา ๔๓ ที่ เป็นข้อพิพาท

กันว่า สินค้าจะเป็นสินค้าที่ถูกขอยหรือ ไม่ จะส่งไปไว้หรือไม่นั้น ขอให้ท่านคิดดู มัน เป็นข้อพิพาทระหว่างเจ้าหน้าที่กับประชาชนคือว่าผู้ที่ส่งสินค้าเขาไม่ต้องมาขอรับใบอนุญาตอะไร เขาประกอบการค้าของเขาแล้ว เมื่อมีข้อพิพาทเกิดขึ้นเช่นนี้ ก็ควรจะให้โอกาสเขา ถ้าเขาไม่พอใจในคำวินิจฉัยของคณะกรรมการก็ควรจะเปิดโอกาสให้เขาไปศาลได้ ซึ่งโอกาสอันนี้เขาจะใช้หรือไม่ใช้ก็แล้วแต่เอาเองเขา ส่วนที่บอกว่าจะไม่มีผลอะไร เพราะเหตุว่ามันจะกินเวลานานจนกว่ากรรมการจะวินิจฉัย และกว่าจะไปร้องต่อศาล ศาลจะพิจารณา ถ้าหากว่าเรามาคิดอะไรจะต้องใช้เวลานาน ไม่นานเป็นเหตุที่จะพึงให้สิทธิแก่บุคคลหรือไม่แล้ว ผมเห็นว่ากฎหมายทั้งหลายเขียนไม่ได้เลย เพราะเหตุว่าเมื่อกรณีมีข้อพิพาท เราจะต้องให้มันตัดสินและจะต้องให้ไปศาลนี้ ถ้าหากว่าเราจะมาคิดว่าการไปศาลการตัดสินมันช้า แล้วก็เราจะไม่เขียนอย่างนี้ กฎหมายทั้งหลายก็เขียนอย่างนี้ไม่ได้เลย รัฐบาลจึงเห็นว่ามาตรา ๔๓ นี้ มันเป็นเรื่องให้สิทธิแก่ประชาชนพลเมืองในเมื่อเขาถูกตัดสินคดีที่เขาจะไปศาลได้ ส่วนเขาจะไปหรือไม่ไปอะไรนั้น เมื่อเราได้ให้สิทธิแก่เขาไว้แล้วก็เป็นการดีแล้ว ไปหรือไม่ไปก็เป็นเรื่องของเขาอย่างไรก็ตาม ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับมาตรา ๔๓

LIART

ก็ดี หรือมาตราต่าง ๆ ที่ท่านสมาชิกได้
มาแล้วก็ดี เป็นเรื่องที่เราจะพิจารณากัน
ได้ในชั้นกรรมาธิการ และที่ผมแสดงนี้ก็
หมายความว่าเพื่อให้เป็นที่เข้าใจไว้ตั้งแต่
ก่อนเท่านั้นว่า ในการขออนุญาตในเรื่องใบ
อนุญาตหรืออรรถเขียนนั้นจะเป็นอำนาจ
ของใครอื่นไม่ได้ นอกจากอำนาจฝ่าย
บริหาร ซึ่งเป็นผู้อนุญาตและให้บุคคล
ประกอบการค้าตามที่เขาขอร้องขึ้นใหม่

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ: เมื่อ
ไม่มีท่านผู้ใดอภิปรายต่อไปแล้ว ข้าพเจ้า
ขอมติที่ประชุมว่าสมควรจะรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ท่าน
ผู้ใดเห็นสมควรจะรับหลักการ โปรดยก
มือขึ้น

(สมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ: ท่าน
ผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ: ไม่มี
ถือว่าที่ประชุมลงมติรับหลักการแห่งร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้ ทางรัฐบาลจะส่ง
กรรมาธิการสามัญหรือวิสามัญ

นายเกษม ศรีพิทักษ์ (รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ): รัฐบาลขอ
เสนอกองกรรมาธิการวิสามัญ

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ:

รัฐบาลของกรรมาธิการวิสามัญ จะมีผู้
จัดของประการใดบ้าง

(ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ: ไม่มี
ถือว่ากรรมาธิการวิสามัญ มีจำนวนกี่คน
นายเกษม ศรีพิทักษ์ (รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ): มีจำนวน
๑๑ คน

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ:
รัฐบาลขอเสนอจำนวน ๑๑ คน จะมีท่าน
ผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่าง
อื่น)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ: ไม่มี
เป็นอันว่าคณะกรรมาธิการวิสามัญมีจำนวน
๑๑ คน ทางรัฐบาลจะเสนออีกคน

นายเกษม ศรีพิทักษ์ (รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ): รัฐบาลขอ
เสนอ ๕ คน

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ:
รัฐบาลเสนอ ๕ คน สมาชิกเสนอ ๖ คน
มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นบ้าง

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่าง
อื่น)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ: ไม่มี
เชิญเสนอได้

นายเกษม ศรีพิทักษ์ (รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ): รัฐบาลขอ

เสนอ ๑. นายสุนทร หงสศการมภ์ ๒. นายประยูร กาญจนกุล ๓. นายพจน์ อิงคนินันท์ ๔. นายไอสถ โกสิน ๕. นายเกษม ศรีพิยัคฆ์

พลตรี อัมพร จินตกานนท์: ข้าพเจ้าขอเสนอ พลเรือตรี ถวัลย์ ชำรงนาวาสวัสดิ์ (มีสมาชิกรับรอง)

พันเอก จินดา ณ สงขลา: ข้าพเจ้าขอเสนอ นายสมภพ ไทกระจกิตย์ (มีสมาชิกรับรอง)

นายสงวน จันทรสภา: ข้าพเจ้าขอเสนอ นายบรรเจ็ด ชลวิจารย์ (มีสมาชิกรับรอง)

นายเล็ก จุลณานนท์: ข้าพเจ้าขอเสนอ นายมณูญ บวิสุทธิ์ (มีสมาชิกรับรอง)

นายสมภพ ไทกระจกิตย์: ข้าพเจ้าขอเสนอ พลตรี อัมพร จินตกานนท์ (มีสมาชิกรับรอง)

พลตรี จำเป็น จำรัสเชียร: ข้าพเจ้าขอเสนอ นายจ้าง รัตนะวัฑ (มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ: มีท่านผู้ใดจะเสนอใครต่อไปอีกหรือไม่ (ไม่มีสมาชิกเสนออีก)

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ: ไม่มีขอให้เลขาธิการอ่าน

นายเจริญ ปัดชาโร: (ผู้ทำหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนุญ): รายชื่อคณะกรรมการมีดังนี้ ๑. นายสุนทร หงสศการมภ์ ๒. นายประยูร กาญจนกุล ๓. นายพจน์ อิงคนินันท์ ๔. นายไอสถ โกสิน ๕. นายเกษม ศรีพิยัคฆ์ ๖. พลเรือตรี ถวัลย์ ชำรงนาวาสวัสดิ์ ๗. นายสมภพ ไทกระจกิตย์ ๘. นายบรรเจ็ด ชลวิจารย์ ๙. นายมณูญ บวิสุทธิ์ ๑๐. พลตรี อัมพร จินตกานนท์ ๑๑. นายจ้าง รัตนะวัฑ

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ: กำหนดการแปรญัตติภายในกี่วัน

นายเกษม ศรีพิยัคฆ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ): ขอเสนอแปรญัตติภายใน ๓ วัน

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ: รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติภายใน ๓ วัน มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นบ้าง (ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ: ไม่มีเป็นอันทำให้แปรญัตติภายใน ๓ วัน

ระเบียบวาระต่อไป ร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่...) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นเสนอ)

LIART

๒๘๘๕

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่..)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

เหตุผล

เนื่องจากบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ บังมาตามีข้อความไม่รัดกุมเหมาะสมกับกาลสมัย โดยเฉพาะบทกำหนดโทษ กำหนดไว้ต่ำมากไม่ทำให้ผู้กระทำความผิดเกรงกลัว หรือเสียดุลย เป็นช่องทางให้มีการลักลอบตัดฟันไม้ทำลายป่า รวมทั้งลักลอบทำการแผ้วถางป่ายากขึ้น เพราะไม้หรือรองป่าทุกชนิดมีราคาสูงขึ้น จึงเป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมเสียใหม่ ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันเพื่อเป็นป้องกันการทำลายป่าไม้อันเป็นทรัพยากรของชาติให้มีสภาพอันจะอำนวยประโยชน์แก่รัฐและประชาชนทั่วยติสืบไป

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่..)

พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยป่าไม้

.....
.....

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่...) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) “ไม้แปรรูป” หมายความว่า ไม้ที่ได้แปรรูปแล้ว แต่ไม่รวมถึงไม้ที่อยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้าง หรืออยู่ในสภาพเป็นเครื่องใช้

ไม้ที่เคยอยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเป็นเครื่องใช้มาแล้ว และผู้ครอบครองพิสูจน์ได้ว่าได้เคยมีสภาพเช่นนี้มาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี มิให้ถือว่าเป็นไม้แปรรูป”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดอัตราค่าภาคกลาง โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ดังต่อไปนี้

สำหรับไม้หวงห้ามประเภท ก. เฉพาะไม้สักหรือไม้หวงห้ามประเภท ข. ให้กำหนดตามชนิดและปริมาณของไม้เป็นท้องที่หรือเป็นราย ๆ ไป แต่ไม่เกินกว่าลูกบาศก์เมตรละหนึ่งร้อยบาท

สำหรับไม้หวงห้ามอื่น ให้กำหนดตามชนิดและตามปริมาณของไม้เป็นท้องที่ ๆ ไป แต่ไม่เกินกว่าลูกบาศก์เมตรละสี่สิบบาท

สำหรับไม้พื้นหรือไม้เผาด่านที่ทำจากไม้หวงห้าม ให้กำหนดได้ไม่เกินกว่าลูกบาศก์เมตรละห้าบาท ถ้าได้เผาเป็นถ่านแล้ว ให้เก็บในอัตราสองเท่าค่าภาคกลางของไม้พื้นหรือไม้เผาด่าน

สำหรับไม้หรือถ่านที่นิยมนำมาขายกันตามมาตรฐานอื่น นอกจากเป็นลูกบาศก์เมตร จะกำหนดอัตราค่าภาคกลางแตกต่างจากที่บัญญัติไว้ก็ได้ แต่อย่างสูงต้องไม่เกินร้อยละสิบแห่งราคาตลาดในราชอาณาจักร ซึ่งเฉลี่ยจากราคาไม้หรือถ่านอย่างนั้น ๆ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกส่วนที่ ๒ ว่าด้วยกรวยกเว้นค่าภาคกลางของมาตรา ๑๕ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช

LIART

๒๕๘๕ และประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๕๑ ในส่วนที่เกี่ยวกับการอนุญาตให้ทำไม้โดยยกเว้นค่าภาคหลวง

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๘๕

“ มาตรา ๓๙ ทวิ ผู้รับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้ หรือผู้รับอนุญาตตั้งโรงค้ำไม้แปรรูปอาจออกหนังสือกำกับไม้แปรรูปเพื่อให้บุคคลได้นำไม้แปรรูปเคลื่อนที่จากสถานที่ที่ได้รับอนุญาตของตนไปยังสถานที่อีกแห่งหนึ่งได้เมื่ออธิบดีกรมป่าไม้ได้ส่งอนุญาตให้กระทำเช่นนั้นได้ตามเงื่อนไขที่อธิบดีกรมป่าไม้กำหนด หนังสือกำกับไม้แปรรูปให้ใช้แบบที่อธิบดีกรมป่าไม้กำหนด และให้ถือเสมือนหนึ่งเป็น ใบเบิกทาง ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๓๙ ”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้พุทธศักราช ๒๕๘๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๔๐ ผู้ได้นำไม้หรือของป่าเคลื่อนที่เข้าเขตค่าน้ำไม้ ต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ประจำค่าน้ำไม้นั้นโดยแสดงใบเบิกทางกำกับไม้หรือของป่าหรือหนังสือกำกับไม้แปรรูปซึ่งนำมานั้น แล้วแต่กรณี ภายในกำหนดห้าวัน นับแต่วันที่เข้าเขตค่าน้ำ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบและอนุญาตเป็นหนังสือให้ผ่านค่าน้ำได้แล้ว จึงให้นำไม้หรือของป่านั้นไปได้

การอนุญาตนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติโดยมิชักช้า ”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้พุทธศักราช ๒๕๘๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๕๑ ผู้รับอนุญาตตามความในหมวดนี้ จะมีไม้ไว้ในครอบครองในสถานที่ที่ได้รับอนุญาตของตนได้แต่เฉพาะไม้ดังกล่าวอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

- (๑) ไม้ที่ได้ชำระค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่าเสร็จสิ้นแล้ว หรือถ้าเป็นไม้ที่ได้รับอนุญาตให้ทำการแปรรูปไม้ก่อน ชำระค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่า โดยมีหนังสืออนุญาตของอธิบดีกรมป่าไม้ และมีรอยตราอนุญาตประทับไว้แล้ว
- (๒) ไม้ที่ได้รับอนุญาตให้ทำได้โดยไม่ต้องเสียค่าภาคหลวง และพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ประทับตราแสดงว่าเป็นไม้ที่ทำ ได้โดยไม่ต้องเสียค่าภาคหลวงไว้แล้ว
- (๓) ไม้ที่ได้รับซื้อจากทางราชการป่าไม้ ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ประทับตรารัฐบาลขายไว้แล้ว

LIRT

(๔) ไม่แปรรูปของผู้รับอนุญาตตามความในหมวดนี้ และมีหนังสือกำกับ ไม่แปรรูปของผู้รับอนุญาต หรือใบเบิกทางของพนักงานเจ้าหน้าที่กำกับไว้เป็นหลักฐาน”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๔ ห้ามมิให้บุคคลใดทำการแผ้วถางป่า หรือทำการกันสร้างป่า หรือเผาป่า หรือทำด้วยประการใด ๆ อันเป็นการทำลายป่า เว้นแต่จะกระทำภายในเวลาที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา หรือโดยได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

การขออนุญาตและกรออนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนด ในกฎกระทรวง”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๕ ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งไม้หวงห้ามอันยังมีได้แปรรูปโดยไม่มีรอยตราตัวภาคหลวง หรือรอกตรารัฐบาลชษา เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่า ได้มีนั้นมาโดยชอบด้วยกฎหมาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับ

ในกรณีความผิดตามมาตรานี้ ถ้าไม้ที่มีไว้ในครอบครองเป็น

(๑) ไม้สัก ไม้ยาง หรือไม้หวงห้ามประเภท ข. หรือ

(๒) ไม้อื่นมีจำนวนเกินกว่ายี่สิบตัน หรือมีปริมาตรเนื้อไม้เกินกว่าสี่ลูกบาศก์

เมตร

ผู้กระทำความผิดระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๖ ผู้ใดฝ่าฝืน มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๕๔ วรรคสอง หรือมาตรา ๕๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

LIRT

“มาตรา ๗๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๕ มาตรา ๔๑ มาตรา ๕๒ หรือมาตรา ๕๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๒ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๕๔

“มาตรา ๗๒ ทวิ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๑ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๒ ทริ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๕๔

“มาตรา ๗๒ ทริ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

ในกรณีความผิดตามวรรคหนึ่ง ถ้าได้กระทำเป็นเนื้อที่เกินกว่าห้าสิบไร่ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีที่มิใช่คำพิพากษาชี้ขาดว่าบุคคลใดกระทำความผิดตามมาตรานี้ ถ้าปรากฏว่าบุคคลนั้น ได้ยึดถือครอบครองป่าที่ตน ได้กระทำความผิด ศาลมีอำนาจที่จะสั่งในคำพิพากษาให้บุคคลนั้นออกไปจากป่านั้น ได้ด้วย”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๕๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๗ วรรคสอง มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๓๑ มาตรา ๔๓ วรรคสอง หรือมาตรา ๕๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

ในกรณีความผิดตามวรรคหนึ่ง ถ้าได้กระทำต่อ

(๑) ไม้สัก ไม้ยาง หรือไม้หวงห้ามประเภท ข. หรือ

(๒) ไม้อื่นมีจำนวนเกินกว่าห้าสิบต้น หรือมีปริมาตรเนื้อไม้เกินกว่าสี่ลูกบาศก์เมตร

ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๔ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๕๔

LIRT

“ มาตรา ๘๔ ทวิ บรรดาเครื่องมือ เครื่องใช้ สัตว์พาหนะ ยานพาหนะ หรือ เครื่องจักรกลใด ๆ ซึ่งบุคคลได้ใช้ในการกระทำความผิดหรือได้ใช้เป็นอุปกรณ์ให้ได้รับผล ในการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๑ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๔ หรือมาตรา ๖๕ ให้รับเสีย ทั้งสิ้นไม่ว่าจะมีผู้ถูกโทษตามคำพิพากษาหรือไม่”

พระยาอรรถการีย์นิพนธ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่...) พ.ศ. โดยมีหลักการ แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เหตุผล เนื่องจากบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ บางมาตรามีข้อความไม่รัดกุมเหมาะสมกับกาลสมัย โดยเฉพาะบทกำหนดโทษ กำหนดไว้ต่ำมากเกินไปให้ผู้กระทำความผิดเกรงกลัวหรือเข็ดหลาบ เป็นช่องทางให้มีการลักลอบตัดฟันไม้ ทำลายป่า รวมทั้งลักลอบทำการแผ้วถางป่ามากขึ้น เพราะไม้หรือของป่าทุกชนิดมีราคาสูงขึ้น จึงเป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมเสียใหม่ ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันเพื่อเป็นการป้องกันการทำลายป่าไม้อันเป็นทรัพยากรของชาติให้มีสภาพอันจะอำนวยประโยชน์แก่รัฐและประชาชนทั่วหล้าต่อไป

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : เมื่อไม่มีสมาชิกท่านผู้ใดอภิปราย ข้าราชการขอมติที่ประชุมเห็นว่า สมควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น (มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น (ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

รัฐบาลจะเสนอคณะกรรมการอะไร พระยาอรรถการีย์นิพนธ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : รัฐบาลขอเสนอกรรมการวิสามัญ

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : รัฐบาลขอให้ตั้งกรรมการวิสามัญ มีท่านผู้ใดขัดข้องบ้าง

(ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

LIART

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ: รัฐบาลเสนอจำนวนกี่คน

พระยาอรรคการิย์นิพนธ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม): รัฐบาลขอเสนอจำนวน ๔ คน

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ: รัฐบาลเสนอจำนวน ๔ คน มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ: รัฐบาลเสนอกี่คน

พระยาอรรคการิย์นิพนธ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม): รัฐบาลขอเสนอ ๔ คน

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ: รัฐบาลเสนอ ๔ คน สมาชิกเสนอ ๕ คน มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นบ้าง

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ: ไม่มีเชิญรัฐบาลเสนอ

พระยาอรรคการิย์นิพนธ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม): รัฐบาลขอเสนอ ๑. นายเฉลิม ทิวรรณ ๒. หลวงอรรดไกว้ลวที่ ๓. นายกฤษ สามะพุทธิ ๔. พระยาอรรคการิย์นิพนธ์

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ: ก่อ

ไปนี้ขอให้ท่านสมาชิกเลือกกรรมการ ๕ คน

นายเล็ก จุลถนาคนท์: ข้าพเจ้าขอเสนอ นายวินัย ชรรวมบุตร (มีสมาชิกรับรอง)

พลตรี ภูม บุษยฤทธิเสมีย์ ข้าพเจ้าขอเสนอ นายพงษ์สวัสดิ์ สุริโยทัย (มีสมาชิกรับรอง)

พลโท ไสว ดวงมณี: ข้าพเจ้าขอเสนอ นายฉวิล สุนทรศาสตร์ (มีสมาชิกรับรอง)

พลอากาศเอก บุญชู จันทรเบกษา: ข้าพเจ้าขอเสนอ พลตรี วิวัช เพชรโยธิน (มีสมาชิกรับรอง)

นาวาตรี สวัสดิ์ พูนสุข: ข้าพเจ้าขอเสนอ นาวาเอก เจริญ รัชชชาติ (มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ: มีท่านผู้ใดเสนอต่อไปอีกหรือไม่ (ไม่มีสมาชิกเสนอชื่ออีกต่อไป)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ: เมื่อไม่มีท่านผู้ใดเสนอต่อไป ขอให้เลขาธิการอ่าน

นายเจริญ บัณจาโร (ผู้ทำหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ): รายชื่อท่านกรรมการ ๑. นายเฉลิม ทิวรรณ ๒. หลวงอรรดไกว้ลวที่ ๓. นายกฤษ สามะพุทธิ ๔. พระยาอรรคการิย์นิพนธ์

๕. นายวิบูลย์ ธรรมบุตร ๖. นายพงษ์-
สวัสดิ์ สุริโยทัย ๗. นายถวิล สุนทรสารทูล
๘. พลตรี วิรัช เพชรโยธิน ๙. นาวาเอก
เจริญ รัชชชาติ

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ: แปร
ญัตติกายในกี่วัน

พระยารอรรถกรีย์นิพนธ์: (รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงยุติธรรม): ขอเสนอให้
แปรญัตติกายใน ๓ วัน

เลิกประชุมเวลา ๑๑.๑๐ นาฬิกา

คณะกรรมการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญ

เจริญ ปิ่นเทาโร	เล็ก จารุณัญ	ผู้จัดรายงาน
น.ท. มานะ สังขวิจิตร	โถมเรลา สี่พลากร	..
นายมนูญ บริสุทธิ์	ฉันทนา ชานป้อม	..
พล.ร.ท. ศรี ทาวราย	กุดม พลอยสงวาลย์	..
พล.ท. กฤษ ปุณณกันต์	สุพงษ์ ศิริพูนเกียรติ	..
พ.อ. อร่าม เมนะคงคำ	ธนู บุญรุ่งก	..
น.ท. ชิตชัย สุวรรณพฤกษ์	จำรงค์ ใจอ่อนน้อม	..
	สินธุ์ชัย ชัยศักดิ์	..
	สุนันท์ จิตรกถัก	..

ตรวจแล้ว วันที่ ๑๕ / มิ.ย. / ๑๓

หัวหน้าแผนกรายงานการประชุม

ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ

หัวหน้ากองการประชุม

ประเสริฐ ภัทมะสุคนธ์

รองเลขาธิการ ฯ

เจริญ ปิ่นเทาโร

เลขาธิการสภา ฯ

พล. อ. ส. สุทธิสารธรรณกร
ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ

